

คุณลักษณะภายในตัวเรา

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น

อายุ 12-14 ปี

Compassion International, Inc.
12290 Voyager Parkway Colorado Springs, CO 80921
<http://www.compassion.com>

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 รูปลักษณะของฉันทน์	1 - 8
บทที่ 2 การนับถือตัวเอง	9 - 14
บทที่ 3 คุณค่าของฉันทน์	15 - 20
บทที่ 4 การเห็นคุณค่าผู้อื่น	21 - 27
การประเมินความรู้	28 - 29
การประเมินผลการเรียนรู้	29
บรรณานุกรม	30

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 1

เรื่อง รูปลักษณ์ของฉัน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอธิบายถึงอันตรายของการมองบุคคลแต่เพียงภายนอกได้
2. สามารถวิเคราะห์ข้อพระคัมภีร์เพื่อจะอธิบายว่าพระเจ้าทรงทอดพระเนตรมนุษย์ต่างจากที่เรามองตนเองอย่างไร
3. สามารถทำโปสเตอร์ชีวิตเพื่อแสดงความงดงามจากภายในได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ทักษะคติที่เป็นบวกในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (ข้อ 15)
2. ความสัตย์ซื่อ (ข้อ 28)
3. ความซื่อตรง (ข้อ 29)
4. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)
5. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)
6. ความรู้สึกถึงความมีจุดหมาย (ข้อ 39)
7. การมองโลกในแง่ดีสำหรับอนาคตของตัวเอง (ข้อ 40)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม** : เด็กทุกคนในชั้นเรียน ยกเว้นกิจกรรมหนึ่งที่ต้องการสมาชิกกลุ่มเพียง 4 คน
2. **เวลาที่ใช้ในการสอน** : 45 นาที
3. **วัสดุ / อุปกรณ์** :
 - อาหาร หรือ ผลไม้ที่มีเปลือก หรือ มีวัสดุห่อหุ้ม
 - พระคัมภีร์
4. **สถานที่** : ห้องเรียน และสถานที่โล่งกว้าง

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

บทเรียนนี้ช่วยให้เด็กๆ ได้มีโอกาสอธิบายถึงคุณค่าทางสังคม และเปรียบเทียบกับคุณค่าที่พระเจ้าให้กับทุกคนที่มีความต่างกัน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ขั้นตอนที่ 1. ให้บรรยายถึงรสชาติของผลท้องถิ่น หรืออาหารที่ชอบที่มีเปลือก หรือวัสดุห่อหุ้ม แล้วให้เพื่อนทายว่า เรากำลังอธิบายถึงสิ่งใด

ตัวอย่าง: บรรยายถึงมะม่วงโดยใช้คำพูดว่า: หวาน, นุ่ม, มีน้ำเยอะ, และ สดชื่น เมื่อมีคนตอบถูก ก็ให้หยิบผลไม้หรืออาหารนั้นออกมาทั้งเปลือก, กะหล่ำ, ห่อ

คำแนะนำ: ควรนำผลไม้มามากพอที่จะให้เด็กๆ ทั้งชั้นได้รับประทานร่วมกันได้

ขั้นตอนที่ 2. อธิบายว่า: เด็กวัยรุ่นบรรยายถึงเนื้อผลไม้ที่อยู่ข้างในเปลือก การที่เด็กวัยรุ่นตอบถูกก็เพราะเด็กวัยรุ่นเคยได้ชิม และได้รู้จักเนื้อของผลไม้ นั่นๆ แล้ว หากเรามองเพียงแค่เปลือกนอกของผลไม้ ซึ่งอาจจะแหลมคม และดูน่าเกลียด เราอาจจะสามารถสรุปได้ว่า เนื้อของผลไม้ นั้นก็จะมีรสชาติอย่างเดียวกันกับที่เราได้มองเห็นภายนอก

ก. อธิบายว่า: ลองบอกชื่อผัก หรือ ผลไม้ที่เรารู้จัก ที่จะต้องแกะเปลือกออกก่อนถึงจะพบเนื้อที่แสนอร่อยของมันด้านใน (ให้เด็กๆ ตอบสัก 2 – 3 ชนิด)

ข. อธิบายว่า: หากเรามองเพียงภายนอก เราอาจจะพลาดสิ่งดีที่อยู่ภายในของมันก็ได้

ค. ถามคำถามเหล่านี้เพื่อให้กลุ่มของเด็กๆ ได้อภิปราย

- มีผัก, ผลไม้ที่เราชื่นชอบชนิดใดบ้างที่มีเปลือกไม่สวย ไม่น่ารับประทาน แต่ด้านในมีรสชาติอร่อย?
- มีผลไม้ หรือ อาหารใดบ้างที่มีรสชาติแย่กว่าที่เรามองเห็นภายนอก
- สิ่งที่น่าห่อหุ้มอยู่ภายนอกอาหาร หรือผลไม้ที่ดูไม่ดึงดูดน่ารับประทานนั้น ทำให้เราเลิกที่จะรับประทานอาหารเหล่านั้นหรือไม่?

ขั้นตอนที่ 3. อธิบายว่า: คนเราก็เหมือนกับผลไม้ สิ่งที่เราไม่เห็นภายนอก อาจเป็นสิ่งที่ขัดขวางไม่ให้เขาเหล่านั้นรู้จักตัวตนที่แท้จริงของเราข้างในก็เป็นได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ใช้การอภิปรายครั้งนี้ เพื่อให้เด็กได้เห็นถึงทางเลือกที่พวกเขามีในการต่อสู้กับสิ่งที่สังคมพยายามยัดเยียดให้เขาเป็นในลักษณะภายนอก หนุนใจให้เด็กวัยรุ่นสนใจถึงสิ่งที่อยู่ภายในมากกว่าสิ่งที่มองเห็นภายนอก ให้ผู้สอนมีความจริงใจกับเด็ก และทำให้เขาเห็นว่าผู้สอนเองก็มีความตั้งใจอย่างยิ่งที่จะไม่ตัดสินผู้อื่นจากสิ่งที่มองเห็นภายนอก

บุคลิกลักษณะภายนอกของเรา

ขั้นตอนที่ 1. อธิบายว่า: ทุกๆ วัน เราจะต้องพบปะกับผู้คนมากมาย เขาเหล่านั้นมองเห็นลักษณะภายนอกของเรา เป็นธรรมดาที่เราจะมองเห็นใครสักคนหนึ่ง และสามารถบอกถึงลักษณะของดวงตา, ทรงผม, และเสื้อผ้าของเขาได้ เรามักจะมองสิ่งที่อยู่ภายนอก และเริ่มตัดสินเขา

- ขั้นตอนที่ 2. อธิบายว่า: ลองจินตนาการว่า เราพบคนสองคน หนึ่งในนั้นสวมเสื้อผ้าที่สวองดงาม และเครื่องประดับราคาแพง ในขณะที่อีกคนหนึ่งนั้นใส่เสื้อผ้าเก่า ๆ ขาด ๆ และไม่ได้สวมรองเท้า
- ขั้นตอนที่ 3. ให้เด็กลองอธิบายคำตอบของพวกเขา กับคำถามดังต่อไปนี้:
- คนใดในสองคนนั้น ที่เราสามารถสรุปได้ว่า เขาร่ำรวย?
 - คนใดในสองคนนั้น ที่เราสามารถสรุปได้ว่า เขายากจน?
 - คนใดในสองคนนั้น ที่เราสามารถสรุปได้ว่า เขาน่าจะทำประโยชน์ให้ผู้อื่นได้?
 - คนใดในสองคนนั้น ที่เราสามารถสรุปได้ว่า เขาจะปฏิบัติต่อผู้อื่นเป็นอย่างดี?
- ขั้นตอนที่ 4. อธิบายว่า: เด็กอาจจะสามารถคาดเดาบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับบางคนโดยดูจากรูปลักษณ์ภายนอกของเขา แต่เราไม่สามารถคาดเดาทุกอย่างได้ มีอะไรบ้างที่เราไม่สามารถบอกเกี่ยวกับบุคคลนั้น ๆ ได้โดยเพียงแค่อูจากภายนอก? (คำตอบที่เป็นไปได้: ความเอาใจใส่ของเขา, ความรักของเขา, ความเคารพผู้อื่นของเขา, ความซื่อสัตย์ของเขา, เป็นต้น)
- ขั้นตอนที่ 5. อภิปรายข้อเท็จจริงที่ว่า ฝาแฝดอาจจะดูเหมือนกันจากภายนอก แต่มีหลายอย่างที่แตกต่างกันภายใน

คำถามว่า	ข้อชี้แนะ
เด็กวัยรุ่นรู้จักฝาแฝดที่เหมือนกันบ้างหรือไม่?	ให้เด็กบางคนบอกเพื่อน ๆ เกี่ยวกับเรื่องฝาแฝด
หากรูปลักษณ์เหมือนกันทุกอย่าง จะมีบางอย่างในบุคลิกภาพ หรือ ลักษณะภายในที่แตกต่างกันบ้างหรือไม่?	เปิดโอกาสให้เด็กได้คิด และอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน
เราให้คุณค่าทางสังคมเกี่ยวกับรูปลักษณ์ของเราอย่างไร?	ให้เด็กได้มีโอกาสอภิปรายในทุกประเด็นที่หยิบยกขึ้นมา
สังคมของเราได้แสดงออกโดยให้เราเห็นว่า รูปลักษณ์ภายนอกแบบใดที่เป็นที่ยอมรับ?	ให้กลุ่มเด็กได้อภิปรายในพื้นที่ชุมชนที่ตนอาศัยอยู่
เด็กวัยรุ่นรู้สึกว่าจะต้องเชื่อสิ่งที่สังคมแสดงออกหรือไม่ เพราะเหตุใด?	ช่วยให้เด็กได้เข้าใจว่าพวกเขาสามารถเลือกที่จะเชื่อตามทุกสิ่งที่สังคมชี้แนะพวกเขาหรือไม่ก็ได้
การตัดสินคนจากภายนอก อาจนำอันตรายหรือ ปัญหาใดมาสู่ตนเองได้บ้าง?	คำตอบที่เป็นไปได้: เราอาจจะตัดสินบางคนผิดไป เสื้อผ้าอาจไม่สามารถบอกถึงคุณลักษณะภายในของคนได้ คนอื่นอาจสรุปว่าเรามีตำแหน่งที่พิเศษทางสังคมเพียงดูจากเสื้อผ้าที่เราสวม, เป็นต้น
มีใครบ้างที่ถูกปฏิบัติไม่ค่อยดี เมื่อมีรูปลักษณ์ภายนอกที่แตกต่าง หรือ ไม่เข้ากับคุณค่าที่สังคมกำหนด?	ให้ครูยอมรับคำตอบเหล่านั้นของเด็ก

คำถามว่า	ข้อชี้แนะ
เด็กรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นคนถูกปฏิบัติเช่นนั้น?	ให้โอกาสทุกคนได้ตอบ
เด็กเคยรู้สึกว่าตัวเขามีรูปลักษณ์ภายนอกที่ไม่เข้ากับคุณค่า หรือ มาตรฐานที่สังคมของเขาให้คุณค่าไว้หรือไม่ เขารู้สึกอย่างไร?	ให้เด็กได้แบ่งปันความรู้สึกของเขา หากเขาเต็มใจ

ขั้นตอนที่ 6. อธิบายว่า: ก่อนหน้านั้นเราได้คุยกันว่าผลไม้หลายชนิดมีเปลือกที่แตกต่างจากรสชาติข้างใน ดังนั้นให้เรามาส่องดูคุณลักษณะภายในของเรากัน

รูปลักษณ์ภายในเรา

ขั้นตอนที่ 1. ให้อาสาสมัครคนหนึ่งขึ้นมาหน้าชั้นเรียน

อธิบายว่า: สิ่งที่อยู่ภายในร่างกายของเพื่อนคนนี้ประกอบไปด้วย หัวใจ, กระเพาะ, ปอด, และอวัยวะอื่นๆ อีกมากมาย เราคิดว่าอวัยวะเหล่านี้ที่อยู่ภายในร่างกายของเรา แม้เราจะไม่สามารถมองเห็นมันได้ก็ตาม แต่ยังมีอีกส่วนหนึ่งที่อยู่ในเราด้วย นั่นก็คือ ความคิด, ความหวัง, อารมณ์, ความรู้สึก, และ ความเป็นบุคคลของเรา

ขั้นตอนที่ 2. ถามเด็กเกี่ยวกับตัวตนที่อยู่ภายในของเขา ดังคำถามต่อไปนี้

- ตัวตนภายในของเรา ขึ้นอยู่กับเสื้อผ้าเครื่องประดับที่เราสวมใส่หรือไม่?
- อะไรที่มีผลกระทบต่อบุคคลที่ทำให้เราคิดเกี่ยวกับตัวตนภายในของเรา? (คำตอบที่แนะนำ

: สังคม, สมาชิกกลุ่ม, ครอบครัว, คริสตจักร, โรงเรียน, เป็นต้น)

ขั้นตอนที่ 3. ให้แบ่งกลุ่มย่อยสัก 4 คน

- ให้แต่ละกลุ่มเขียนถึงคุณลักษณะภายในที่น่าสนใจที่พบได้ในคนทั่ว ๆ ไป
- หากไม่มีกระดาษให้สำหรับกิจกรรมนี้ ให้แต่ละกลุ่มได้จดจำคำตอบของตนเอง
- ให้เวลาสัก 3 – 4 นาที จากนั้นให้แต่ละกลุ่มแบ่งปันคำตอบร่วมกัน

คำแนะนำ: ให้พูดแบ่งวกับเด็กแต่ละกลุ่ม เกี่ยวกับความคิดเห็นของเขา เช่น “ครูเห็นคุณลักษณะนี้ในตัวเด็กวัยรุ่นด้วย และมันก็เป็นคุณลักษณะที่เหมือนกับพระบิดาในสวรรค์ของเรา” หรือ “ชอบคุณที่ทำให้เราเห็นคุณลักษณะอย่างนั้นจากเด็กด้วย” เป็นต้น ผู้สอนควรสนใจแต่ละคนในกลุ่มด้วยคำพูดแบ่งว

ขั้นตอนที่ 4. อธิบายว่า: แต่ละคนที่นี่ต่างก็มีคุณลักษณะภายในที่ดี โดยผ่านทางพระคุณความรักของพระเจ้าที่มีให้กับเรา ความงดงามภายในแยกออกจากรูปลักษณ์ภายนอกของเราโดยสิ้นเชิง เราทุกคนงดงามในสายพระเนตรพระเจ้า ไม่ว่าเราจะรู้สึกถึงความงดงามภายในนั้นหรือไม่ก็ตาม

ให้เด็กอภิปรายคำถามดังต่อไปนี้

- เหตุใดเราจึงมักหลงลืมว่า เรามีความงดงามอยู่ภายใน?
- มีสิ่งใดที่สามารถช่วยให้เราจดจำถึงความงดงามภายในของเราได้บ้าง?

- เราให้คุณค่าสิ่งใดมากกว่ากัน ระหว่างความงดงามภายนอก หรือ ความงดงามภายใน เพราะเหตุใด?

มุมมองของพระเจ้า กับ มุมมองของโลกนี้

หมายเหตุ : ถ้าเป็นไปได้ ให้เด็กฝึกเปิดอ่านข้อพระคัมภีร์ที่เราบอกให้เขาอ่าน เรียกอาสาสมัครอ่านข้อพระคัมภีร์สักคนหนึ่ง หรือให้ทั้งชั้นอ่านออกเสียงพร้อมกัน หากในชั้นเรียนไม่มีพระคัมภีร์ หรือ มีไม่พอ ให้ครูอ่านข้อพระคัมภีร์ให้เด็กฟัง

ขั้นตอนที่ 1. อธิบายว่า: ให้เรามาลองค้นดูกันว่า พระเจ้ามีมุมมองที่แตกต่างจากมนุษย์อย่างไรบ้าง ในพระคัมภีร์เดิม ประชาชนอิสราเอลต้องการที่จะมีกษัตริย์ปกครองพวกเขาแทนที่จะเป็น ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ผู้เผยพระวจนะชาโมเอล ได้อธิบายว่าปัญหาของการมีกษัตริย์ปกครองต่อพวกเขา แต่พวกเขายินกรานที่จะมีกษัตริย์

ขั้นตอนที่ 2. ขออาสาสมัครที่จะอ่านพระธรรม 1 ซามูเอล 8:19 – 20

แต่ประชาชนปฏิเสธไม่ฟังเสียงของชาโมเอล เขาทั้งหลายกล่าวว่า “เราไม่ยอม แต่เราจะต้องมีพระราชูปถัมภ์ของเรา เพื่อเราจะเป็นเหมือนประชาชาติทั้งหลายด้วย และเพื่อพระราชานุญาตของเราจะวินิจฉัยเราและนำหน้าเราไปและรบศึกให้เรา”

ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- ก. ประชาชนอิสราเอลมาร้องขอที่จะมีกษัตริย์ปกครองพวกเขาด้วยสาเหตุใด? (พวกเขาอยากจะมีกษัตริย์ที่จะนำเขาในการรบเหมือนกับชนชาติอื่น ๆ รอบ ๆ เขา)
- ข. ชนชาติอิสราเอลสนใจว่าชนชาติอื่นจะมองพวกเขาอย่างไร เมื่อพวกเขาเข้าสู่สงคราม โดยไม่มีกษัตริย์
- ค. เด็ก ๆ คิดว่าชนชาติต่าง ๆ เขาจะวางยุทธศาสตร์ หรือ แผนการรบ โดยขึ้นอยู่กับว่าพวกเขามองดูเป็นอย่างไรในสายตาของชนชาติอื่น ๆ หรือไม่ เพราะเหตุใด? (ให้เด็กให้เหตุผลสำหรับคำตอบของพวกเขา)

ขั้นตอนที่ 3. ให้บางคนอ่านพระธรรม 1 ซามูเอล 9:1 – 2

“มีชายคนหนึ่งเผ่าเบนยามินชื่อศิซ บุตรของอาปีเอล ผู้เป็นบุตรของเศโรร์ บุตรของเบโคร์ท บุตรของอาหิยาห์ คนเผ่าเบนยามิน เป็นคนร่ำรวย ท่านมีบุตรชายคนหนึ่งชื่อซาอูล เป็นผู้ใหญ่เต็มตัวรูปงาม ไม่มีชายคนใดในหมู่คนอิสราเอลที่จะงามกว่าเขา เขาสูงกว่าประชาชนทั้งหลายตั้งแต่ป่าขึ้นไป”

ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- ก. ชายคนที่พระเจ้าทรงเลือกนั้น สูงกว่าคนอื่น ๆ หมด เหตุใดซาอูลจึงเป็นคนที่น่าประทับใจ และดูเหมาะที่จะเป็นกษัตริย์? (คำตอบที่เป็นไปได้: เพราะเขาจะสามารถทำให้ประชาชาติอื่น ๆ รู้สึกเกรงขามเมื่อได้พบเห็นเขา เขาคงจะดูน่าประทับใจที่มีรูปร่างสูงสง่าอยู่บนม้า เมื่อออกศึก เป็นต้น)
- ข. เด็ก ๆ คิดว่า เป็นพระเจ้า หรือ ชนชาติอิสราเอล ที่ใส่ใจในรูปลักษณะของกษัตริย์มากกว่ากัน? อธิบายว่าคำตอบ (ให้ตอบสัก 2 – 3 คน)

- ค. อธิบายว่า เมื่อชนชาติอิสราเอลได้มารวมกันเพื่อให้ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า
เจิมตั้งชาอูลขึ้นเพื่อเป็นกษัตริย์ เราจึงพบว่า แท้จริงแล้วชาอูลเป็นคนเช่นไร

ขั้นตอนที่ 4. ขออาสาสมัครอ่านพระธรรม 1 ซามูเอล 10:20 – 22

“แล้วซามูเอลก็นำเผ่าอิสราเอลทุกเผ่าเข้ามาใกล้ และจับฉลากได้เผ่าเบนยามิน ท่านก็นำ
เผ่าเบนยามินเข้ามาใกล้ตามตระกูล จับฉลากได้ตระกูลมัดดี และจับฉลากได้ชาอูลบุตรศิซ
แต่เมื่อเขาหาชาอูลก็หาไม่พบ เขาจึงทูลถามพระเจ้าต่อไปว่า ชายคนนั้นมาที่นี้หรือยัง และ
พระเจ้าตรัสว่า คุณเกิด เขาซ่อนตัวอยู่ที่กองสัมภาระ”

ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- ก. ชาอูลอยู่ที่ไหน? (เขากำลังซ่อนตัวอยู่)
ข. ประชาชนรู้สึกประทับใจในรูปลักษณะของชาอูล แต่สิ่งที่เขาแสดงออก แสดงว่าเขา
เป็นคนอย่างไร? (คำตอบที่เป็นไปได้: เขาขาดความมั่นใจในตนเอง, เขาอาจจะซ่อน
ตัวเมื่อต้องไปทำสงคราม, แท้จริงแล้วเขาเป็นคนขี้กลัว, เป็นต้น)
ค. รูปลักษณะที่สำคัญของกษัตริย์ควรเป็นอย่างไร? (ให้ตอบสัก 2 – 3 ข้อ)
ง. คุณลักษณะชีวิตภายในที่สำคัญของกษัตริย์ควรเป็นอย่างไร?
(ให้โอกาสชั้นเรียนได้แบ่งปันคำตอบ)
จ. เด็กๆ คาดหวังว่า ผู้นำ ควรมีคุณลักษณะที่สำคัญอย่างไร? (ให้เด็กตอบ)
อธิบายว่า: ชาอูลได้พิสูจน์ตนเองว่าเป็นกษัตริย์ที่ดีในเบื้องต้น แต่ทว่าเขากลับกลายเป็น
คนที่เย่อหยิ่ง และไม่เชื่อฟังพระเจ้า ดังนั้นซามูเอลจึงถูกใช้ให้ไปเจิมตั้งคนที่
พระเจ้าเลือกให้เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลคนต่อไป จากบรรดาบุตรของเจสสี ให้เรา
อ่านใน 1 ซามูเอล 16:7 เพื่อเราจะพบว่า คุณลักษณะใดที่พระเจ้าทรงเห็นว่าสำคัญ

ขั้นตอนที่ 5. ขออาสาสมัครอ่านพระธรรม 1 ซามูเอล 16:7

แต่พระเจ้าตรัสกับซามูเอลว่า “อย่ามองดูที่รูปร่างภายนอกหรือที่ความสูงแห่งร่างกาย
ของเขา ด้วยเราไม่ยอมรับเขาเพราะพระเจ้าทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู มนุษย์
ดูที่รูปร่างภายนอกแต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ”

ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- ก. เหตุใดพระเจ้าทรงเตือนซามูเอลเป็นพิเศษว่าอย่าให้ความสำคัญแห่งร่างกายของมนุษย์
โน้มน้ำหนักจิตใจของเรา? (ชาอูลเป็นคนที่สูงมาก และเป็นที่น่าประทับใจของอิสราเอลจริง ๆ)
ข. บุตรชายทั้ง 7 คนมาปรากฏตัวต่อหน้า แต่พระเจ้าทรงเลือกดาวิด บุตรสุดท้อง
ผู้ซึ่งเป็นเพียงผู้เลี้ยงดูฝูงแกะของบิดา เด็กๆ คิดว่า ซามูเอลจะรู้สึกประหลาดใจ
ในการเลือกสรรของพระเจ้าหรือไม่? (คงจะประหลาดใจไม่น้อยทีเดียว)
ค. เด็กคิดว่า ดาวิด จะรู้สึกอย่างไร เมื่อเขารู้ว่าพระเจ้าทรงเลือกเขา?
(ให้ตอบความคิดเห็นสัก 2 – 3 คำตอบ)
ง. หากซามูเอลยอมให้รูปลักษณะภายนอก มากำหนดการตัดสินใจเลือกของเขา เด็กๆ
คิดว่าซามูเอลจะเลือก ดาวิด หรือไม่ (ไม่) เพราะเหตุใด? (คำตอบที่เป็นไปได้:
เขาเด็กที่สุด, คนอื่น ๆ ก็ตัวโตและดูแข็งแรงกว่ามากนัก, เป็นต้น)

ขั้นตอนที่ 6. อธิบายว่า: พระเจ้าทรงอนุญาตให้ชนชาติอิสราเอลได้เห็นถึงผลปลายทางของ กษัตริย์ซาอูล ที่สูงใหญ่ และดูน่าประทับใจ ตอนนี้พวกเขาอาจจะปรารถนาที่จะใส่ใจในคุณลักษณะของ ความเป็นผู้นำมากกว่ารูปลักษณะภายนอก พระเจ้าทรงทราบว่า หัวใจของดาวิดนั้นได้จดจ่อ อยู่กับพระเจ้า กำลัง และรูปร่างนาดูไม่ได้ส่งผลต่อการมีคุณลักษณะที่จะเป็นกษัตริย์ได้ แต่โดยการช่วยเหลือจากพระเจ้าต่างหาก ที่ทำให้ดาวิดเป็นกษัตริย์ที่ดีที่สุดของอิสราเอล

ครูถามว่า:

- ก. มีคุณลักษณะใดอีกบ้างที่พระเจ้าทรงเห็นในตัวของดาวิด? (คำตอบที่เป็นไปได้: ดาวิดเป็นคนที่ทำงานหนัก, ดาวิดรู้จักใช้กลยุทธ์ในการปกป้องฝูงแกะจากสัตว์ป่าอื่นๆ, ดาวิดฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า, เป็นต้น)
- ข. พระเจ้าจะทรงเห็นสิ่งใด เมื่อพระองค์มองลงมาที่หัวใจของเราทุกคน? (ช่วยชี้แนะให้การ สนทนาเพื่อให้เด็กๆ เกิดความเข้าใจว่า เราไม่สามารถหลอกลวงพระเจ้าด้วยรูปลักษณะ ภายนอกได้ พระองค์ทรงทราบว่าแท้จริงแล้วเราเป็นเช่นไร แม้ว่าเราจะพยายามหลอก คนอื่นๆ ก็ตาม)

ขั้นตอนที่ 7. อธิบายว่า: ในพระคัมภีร์ใหม่ เปาโลได้โต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องรูปลักษณะภายนอก และ คุณลักษณะภายใน ขออาสาสมัครอ่านพระธรรม 1 ทิโมธี 2:9

“ฝ่ายพวกผู้หญิงก็เหมือนกัน ให้แต่งตัวสุภาพเรียบร้อย ไม่ใช่ถักผมหรือประดับกายด้วย เครื่องทองและไข่มุก หรือเสื้อผ้าราคาแพง”

ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- ก. เปาโลปรารถนาให้ผู้หญิงติดตามพระวจนะพระเจ้า ไม่ใช่สังคม ชาวกรีก และ ชาวโรมันในสมัยของเปาโลนั้นมักจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าหรูหรา และเครื่องประดับ ราคาแพง เพื่อแสดงออกถึงความร่ำรวย และความมีสง่าราศี เพราะเหตุใด รูปลักษณะ ภายนอกของผู้หญิงจึงเป็นสิ่งสำคัญในสายตาของเปาโล? (เพราะเขาต้องการให้คน เหล่านั้นเดินติดตามพระเจ้า และมีสง่าราศีในพระเจ้าผ่านทางคุณลักษณะชีวิตภายใน ของเขามากกว่า)
- ข. เปาโลคาดหวังว่า ผู้หญิงคริสเตียนควรมีคุณลักษณะภายในอย่างไร? (ปรารถนาให้พวกเขากระทำความดี)
- ค. เด็กๆ คิดว่า ผู้หญิงคริสเตียนในยุคปัจจุบันควรปฏิบัติตามข้อแนะนำของเปาโล หรือไม่ เพราะเหตุใด? (ให้เด็กได้ตอบสัก 2 – 3 คน)
- ง. เมื่อพระเจ้าไม่ทรงให้ความสำคัญกับรูปลักษณะภายนอกมากนัก คริสเตียนควรจะ เอาใจใส่รูปลักษณะภายนอกของตนหรือไม่ เพราะเหตุใด? (หนุนใจให้อภิปราย เพื่ออธิบายว่าเหตุใดคริสเตียนจึงไม่ควรปล่อยปละละเลยตัวเองให้ดูสกปรก มอมแมม แต่ควรจะสะท้อนความงามของพระคริสต์ที่อยู่ภายในเรา)

ขั้นตอนที่ 8. อธิบายว่า: ตอนนี้เราเข้าใจว่า พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าหัวใจ และความมั่งคั่งภายในของเรา ดังนั้นให้เราลองสังเกตดูว่าเพื่อนของเรามีสิ่งใดบ้างที่เรียกได้ว่าเป็นความมั่งคั่งมาจากภายใน

- ก. ให้เด็กจับคู่กับคนข้างๆ

- ข. ใช้เวลาสักครู่หนึ่ง และให้เด็กลองบอกว่า เห็นเพื่อนที่เป็นคู่ของตนเองว่ามีความงาม
ภายในอย่างไรบ้าง ให้บอกมาสัก 1 – 2 ประการ จากนั้นให้สลับคู่และทำอย่างเดียวกัน
อีกครั้งหนึ่ง

คำแนะนำ : หากเราเห็นว่าบางคู่ไม่สามารถทำกิจกรรมร่วมกัน หรือ ดูท่าทางจะไม่สามารถค้นพบสิ่งที่ได้ในแต่ละฝ่ายได้ ให้เขาเปลี่ยนคู่ และย้ำให้เขาจดจำคุณลักษณะที่ดีที่เราได้พูดคุยกันไปบ้างแล้วตอนต้น

กิจกรรมสรุปบทเรียน

หากเป็นไปได้ ให้จับกลุ่มใหญ่ และเว้นที่ไว้สำหรับทำกิจกรรม หากมีพื้นที่จำกัด ให้เด็กยืนด้านข้าง หรือ ใกล้เคียง กับที่นั่งของตน

โปสเตอร์ที่มีชีวิต ของความงดงามภายใน

- ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า : เมื่อเรามาถึงตอนจบของบทเรียนนี้ เราจะสามารถสร้าง โปสเตอร์ที่มีชีวิต
ซึ่งจะทำให้ผู้คนจดจำความงดงามภายในของเราได้ คนในสังคมมักจะใช้โปสเตอร์ในการ
แสดงรูปลักษณะภายนอกของตนเอง โปสเตอร์ของเราจะไม่ได้พิมพ์ลงบนกระดาษ
แต่จะอยู่ในชีวิตของเราตลอดทั้งสัปดาห์นี้
- ขั้นตอนที่ 2. เลือกเด็กคนหนึ่งให้ก้าวออกมาด้านหน้ายังที่เราจัดไว้ หรือให้เขายืนอยู่ด้านข้างเก้าอี้
ของเขา ให้เขาบอกถึงคุณลักษณะภายในที่เขาจะสำแดงออกในตลอดทั้งสัปดาห์นี้
ให้พระเจ้าและผู้อื่นได้เห็น
- ขั้นตอนที่ 3. หลังจากนั้นให้เด็กอีกคนหนึ่งทำอย่างเดียวกัน จนกระทั่งครบทุกคน
- ขั้นตอนที่ 4. เมื่อทุกคนได้มีส่วนในโปสเตอร์ที่มีชีวิตนี้แล้ว ให้ครูนำอธิษฐานเผื่อเด็กๆ เพื่อที่พระเจ้าและ
ผู้อื่นจะได้เห็นคุณลักษณะชีวิตที่งดงามของพวกเขาตลอดทั้งสัปดาห์นี้

[illegible]

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 2

เรื่อง การนับถือตัวเอง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถยกตัวอย่างคำพูดที่สร้างความนับถือในตัวเองได้
2. สามารถแยกแยะระหว่างการนับถือตัวเองอย่างถูกต้อง และไม่ถูกต้องได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. การสื่อสารเชิงบวกภายในครอบครัว (ข้อ 2)
2. ความหวังใจจากโรงเรียน (ข้อ 5)
3. ความปลอดภัย (ข้อ 10)
4. ความหวังใจ (ข้อ 26)
5. ความซื่อตรง (ข้อ 29)
6. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
7. การวางแผน และการตัดสินใจ (ข้อ 32)
8. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)
9. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)
10. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)
11. การมองโลกในแง่ดีสำหรับอนาคตของตัวเอง (ข้อ 40)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : เด็กทั้งชั้นเรียน, แบ่งกลุ่มย่อย 4-5 คน
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - พระคัมภีร์
 - กระดาษ, ดินสอ
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

วัยรุ่นหนุ่มสาว อาจต้องเผชิญกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนับถือในตัวเองซึ่งส่งผลมาจากชีวิตในวัยเด็กของเขา บทเรียนนี้จะช่วยให้เขาเอาชนะความรู้สึก หรือ คำพูดแง่ลบเกี่ยวกับตัวเอง และเริ่มต้นที่จะพูดถ้อยคำแห่งชีวิต ที่จะช่วยให้ความนับถือในตัวเองนั้นเติบโตแข็งแกร่งขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้เขาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในชีวิตได้

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. ครูถามว่า : เรามักจะทำสิ่งใดเพื่อให้ร่างกายของเรานั้นแข็งแรงอยู่เสมอ?
(ให้เด็กพูดคุยกันเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสุขภาพที่มักจะทำกันในชุมชนของเขา)
- ขั้นตอนที่ 2. ครูถามว่า: เหตุใดเราจึงปรารถนาที่จะมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง? (ให้เด็กตอบ คำตอบที่เป็นไปได้: เพื่อจะสามารถทำงานได้, เพื่อจะสามารถทำสิ่งที่อยากทำให้สำเร็จได้, ไม่อยากเจ็บป่วย, อยากออกไปเที่ยวเล่นข้างนอกกับเพื่อน ๆ ได้, เป็นต้น)
- ขั้นตอนที่ 3. อธิบายว่า: เรามีตัวตนภายในเรา ที่ไม่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก การมองตัวตนภายในของเราแบบมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตัวเองนั้นเป็นอย่างไร? ความรู้สึกภาคภูมิใจตัวเองของเรานั้น ก็ต้องการที่จะมีสภาพที่แข็งแรงอยู่เสมอด้วยเช่นกัน ซึ่งมันจะสามารถแข็งแรงอยู่ได้เมื่อเรารู้จักมองตัวเองอย่างถูกต้อง วันนี้เราจะมาเรียนรู้บางอย่างที่จะช่วยให้ความภาคภูมิใจตัวเองของเราสามารถแข็งแรงอยู่ได้ ซึ่งจะทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตที่ดีขึ้น จากการมองภาพพจน์ของตนเองให้ดีขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้

การแสดงออก

- ขั้นตอนที่ 1. อธิบายว่า: พระวจนะของพระเจ้าได้บอกเราว่า พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ (ปฐม 1:27) นั่นไม่ได้หมายความว่า เราเป็นพระเจ้าองค์หนึ่ง แต่หมายความว่า ในบรรดาสิ่งทรงสร้างทั้งหมดนั้น มนุษย์เป็นเพียงผู้เดียวที่ได้รับการยกย่องเช่นนี้
- ก. ครูถามว่า: เรารู้จักพระลักษณะใดของพระเจ้างั้น? (คำตอบที่เป็นไปได้: ทรงบริสุทธิ์, ทรงสมบูรณ์แบบ, ทรงสร้างโลก, ทรงไม่สามารถกระทำบาปได้, เป็นต้น)
- ข. อธิบายว่า: การเป็นพระฉายาของพระเจ้าไม่ได้หมายความว่าเราต้องสมบูรณ์แบบ, บริสุทธิ์, หรือ ปราศจากบาป แต่หมายถึงการที่เราเลือกที่จะสะท้อนพระลักษณะบางประการของพระเจ้าผ่านชีวิตของเราให้ผู้อื่นได้เห็น
- ค. ครูถามว่า: หากเราเข้าใจแล้วว่าพระเจ้าทรงสร้างเรามาตามพระฉายา สิ่งนี้จะช่วยให้เรามีความภาคภูมิใจต่อตัวเอง หรือ มีความรู้สึกต่อตัวตนของเราอย่างไร?
(ให้โอกาสเด็กทุกคนได้ตอบ)
- ขั้นตอนที่ 2. อธิบายว่า: เราจะมาศึกษาคุณลักษณะบางประการของบุคคลที่มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง เราต้องการนักแสดง 2 – 3 คนเพื่อแสดงลักษณะเหล่านี้ เพื่อให้เพื่อน ๆ ได้ทายว่าเขาแสดงลักษณะอะไรออกมา

ขั้นตอนที่ 3. ขออาสาสมัคร 8 คน เพื่อมาแสดงท่าทางที่ครูจะกระซิบบอกเขา

- มีความสุขกับชีวิต
- ไว้วางใจผู้อื่น
- หาประสบการณ์ใหม่ ๆ
- สามารถแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกได้เป็นอย่างดี
- ให้ความร่วมมือ
- เรียนรู้จากความผิดพลาด
- รู้สึกเท่าเทียมกับผู้อื่น
- เป็นตัวของตัวเอง

ขั้นตอนที่ 4. กระซิบกับอาสาสมัครทีละคน แล้วให้เขาแสดงท่าทางที่บอกไปนั้นให้เพื่อนในชั้นเรียนดู หลังจากที่เพื่อนๆสามารถบอกถึงลักษณะนั้น ๆ ได้แล้ว ให้กระซิบคนต่อไป ทำอย่างนี้ ไปจนกระทั่งเด็กสามารถบอกลักษณะทั้ง 8 ประการได้หมด

- ก. ครูถามว่า: มีลักษณะอื่น ๆ อีกบ้างหรือไม่ ที่แสดงออกมา บุคคลคนนั้นมีความรู้สึกต่อตัวตนของตนเองอย่างถูกต้อง? (คำตอบที่เป็นไปได้: ความมั่นใจ, ความเป็นมิตร, การรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น, เป็นต้น)
- ข. ครูถามว่า: เราอยากได้คนแบบนี้เป็นเพื่อนหรือไม่ เพราะเหตุใด?
(ให้เด็กสัก 2 – 3 คนตอบ)
- ค. ครูถามว่า: เรารู้จักใครที่มีลักษณะแบบนี้บ้างหรือไม่?
(ให้เด็กพยักหน้าเพื่อตอบคำถาม)
- ง. ครูถามว่า: เราเองมีลักษณะดังกล่าวบ้างหรือไม่? (ให้เด็กพยักหน้าเพื่อตอบอีกครั้ง)

ขั้นตอนที่ 5. อธิบายว่า: เราจะสามารถดำเนินชีวิตได้ดีขึ้น หากเรามีความมั่นใจในตนเอง และมีความรู้สึกต่อตนเองอย่างถูกต้อง แต่ก็ต้องระมัดระวังอย่าให้เราที่มีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองมากเกินไป เพราะเราอาจจะกลายเป็นคนที่หยิ่งยโสก็ได้ ในเอเสเคียล 28:1-19 ได้ให้คำพยากรณ์ถึงกษัตริย์ เราจะเห็นในข้อ 12 ว่า “เจ้าเป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ”

- ก. ครูถามว่า: เราจะรู้สึกอย่างไรหากมีใครบางคนเรียกเราว่า “เป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ” (หนุนใจให้เด็กตอบคำถาม)
- ข. ครูถามว่า: เด็กคิดว่ากษัตริย์องค์นี้จะเป็นอย่างไรในอนาคตเมื่อเรารู้จักเขาผ่านทางสิ่งที่กล่าวถึงเขาในพระคัมภีร์? (ให้เด็กบางคนตอบคำถาม)
- ค. ขออาสาสมัครอ่านข้อ 17 ให้เพื่อน ๆ ฟัง
เอเสเคียล 28:17 “จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า เจ้ากระทำให้สติปัญญาของเจ้าเสื่อมทรมลง เพราะเห็นแก่ความงามของเจ้า เราเหวี่ยงเจ้าลงที่ดินแล้ว เราตีแม่เจ้าต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลาย เพื่อตาของเด็กวัยรุ่นทั้งหลายเหล่านั้นจะเพลिनอยู่ที่เจ้า”

- ง. ครูถามว่า: การรู้สึกว่าคุณเองดงาม หรือ เฉลียวฉลาดเป็นความผิดหรือไม่ (ไม่) การมีความรู้สึกที่ดีต่อตัวเองของคุณเองนั้น จะทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้อย่างไร? (คำตอบที่เป็นไปได้: เมื่อเรารู้สึกว่าเรามากกว่าคนอื่น, เมื่อเราทำให้ผู้อื่นรู้สึกแย่เกี่ยวกับความงาม หรือ ความเฉลียวฉลาดของเขา, เมื่อเราเริ่มปฏิบัติต่อผู้อื่นราวกับว่าเขาต่ำต้อยกว่าเรา เป็นต้น)
- จ. อธิบายว่า: ผลปลายทางของกษัตริย์ที่เยอหยิ่งคนนี้ ปรากฏในข้อ 19 ซึ่งทำให้เราได้ว่าจุดจบของเขานั้นแย่ทีเดียว เราจะรู้สึกอย่างไรเมื่อต้องอยู่ท่ามกลางคนที่เยอหยิ่ง? (ให้เด็กได้ตอบคำถาม)
- ฉ. ครูถามว่า: มีอะไรบ้างที่จะสามารถช่วยเราให้พ้นจากการเป็นคนที่ยะโสได้? (คำตอบที่เป็นไปได้: ตระหนักว่าพระเจ้าทรงสร้างเรามาอย่างเท่าเทียมกัน, ลองคิดว่าคนอื่นจะรู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่ดูดีในตัวเรา เป็นต้น)
- คำแนะนำ:** เมื่อเด็กตอบคำถาม ให้ผู้สอนใช้ถ้อยคำที่หนุนน้ำใจเพื่อให้เขารู้ว่า เราได้เห็นความสามารถเหล่านั้นในตัวเขาด้วยเช่นกัน บอกเด็กว่าเราคาดหวังว่าจะเห็นพวกเขาสามารถพัฒนาความสามารถนั้น และใช้มันเพื่อผู้อื่นในอนาคต

- ขั้นตอนที่ 6. อธิบายว่า: สิ่งตรงกันข้ามกับการมองตัวเองสูงเกินไป ก็คือ การมองตนเองต่ำเกินไป ให้เราลองมาดูชีวิตของบางคนที่ยังมองตนเองต่ำต้อยเกินไป
- ก. ขออาสาสมัคร 8 คนเพื่อแสดงบทบาทดังต่อไปนี้
- ไม่มีความสุขกับชีวิต
 - ไม่วางใจใคร
 - กลัวประสบการณ์ใหม่ ๆ
 - ไม่สามารถสำแดงตัวตน หรือ ความรู้สึกได้
 - กลัวการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - จมอยู่กับความผิดพลาด หรือ โศกเศร้าเสียใจอย่างมาก
 - รู้สึกต่ำต้อยกว่าผู้อื่น
 - ตัดสินใจตามผู้อื่นเสมอ
- ข. ครูถามว่า: มีลักษณะอื่น ๆ อีกบ้างหรือไม่ ที่แสดงออกว่า บุคคลคนนั้นมีความรู้สึกต่อตัวตนของตนเองอย่างไม่ถูกต้อง? (คำตอบที่เป็นไปได้: อิจฉา, ไม่กล้าสบตาคนอื่น, กลัวไปเสียทุกอย่าง, เป็นต้น)
- ค. ครูถามว่า: เราอยากได้คนแบบนี้เป็นเพื่อนหรือไม่? เพราะเหตุใด? (ให้เด็กสัก 2 – 3 คนตอบ)
- ง. ครูถามว่า: เรารู้จักใครที่มีลักษณะแบบนี้บ้างหรือไม่? (ให้เด็กตอบคำถาม)
- จ. ครูถามว่า: เราเองมีลักษณะดังกล่าวบ้างหรือไม่? (ให้เด็กพยักหน้าเพื่อตอบอีกครั้ง)
- ฉ. อธิบายว่า: เราทุกคนมีบางช่วงเวลาที่เราคิดว่า ไม่สามารถทำบางอย่างให้สำเร็จได้ หรือ มีความรู้สึกว่าตนเองด้อยค่า เราต้องระมัดระวังไม่ให้ความรู้สึกว่าตนเองต่ำต้อยนั้น ทำให้เราพลาดจากการเป็นคนแบบที่พระเจ้าสร้างเรามาให้เป็นอย่างแท้จริง

- ขั้นตอนที่ 7. อธิบายว่า: เราทุกคนควรรู้สึกว่าเราเป็นคนพิเศษ และพระเจ้าทรงรักเรา พระองค์ทรงรักเรา มากจึงทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อมาตายไถ่บาปของเรา และ เราสามารถกลับมาเป็นบุตรของพระองค์ได้อีกครั้งหนึ่ง เมื่อเราเชื่ออย่างนี้ เราจะมี ความรู้สึกถ่อมใจ เพราะพระเจ้าแห่งสรรพสิ่งได้ทรงรักเรามากมายอย่างนั้น
- ขั้นตอนที่ 8. อธิบายว่า: มีความแตกต่างอย่างมากระหว่าง ความรู้สึกถ่อมใจ กับ ความรู้สึกต่ำต้อย เมื่อเราเห็นคุณค่าตนเองน้อยลง เราจะไม่สามารถมองเห็นตัวเองอย่างที่พระเจ้าทรงทอด พระเนตร จงจำไว้เสมอว่าพระเจ้าทรงสร้างเราตามพระฉายาของพระองค์
- ก. ครูถามว่า: เราจะสำแดงความถ่อมใจต่อพระเจ้าได้อย่างไร? (ให้เด็กตอบคำถาม)
- ข. ครูถามว่า: เราจะเป็นคนถ่อมใจ และมีความรู้สึกดีต่อตัวเองได้อย่างไร? (ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจต่อตัวตนของพวกเขาในการสะท้อนพระลักษณะ ของพระเจ้าโดยไม่มีภาพพจน์ในแง่ลบ)

คำพูด

- ขั้นตอนที่ 1. อธิบายว่า: คำพูดของเรามีพลัง หากเราใช้คำพูดของเราในการดูถูกดูแคลน หรือ พุดแง่ลบ นั้นจะส่งผลให้เราขาดความหวังใจในการพัฒนาตนเองต่อไป เราควรใช้ถ้อยคำแห่งชีวิต หรือ คำพูดแง่บวก เพื่อให้เรารู้สึกดีกับตัวเองมากขึ้น และมีกำลังในการทำบางอย่าง ให้สำเร็จมากยิ่งขึ้นด้วย
- ก. สุภาษิต 23:7 (ขยายความพระคัมภีร์) เพราะเขาคิดในใจอย่างนั้น เขาก็เป็นอย่างนั้น ความคิดของเรา เกี่ยวกับตนเองนั้นสำคัญ
- ข. สุภาษิต 18:21 ความเป็นความตาย อยู่ที่อำนาจของลิ้น และบรรดาผู้ที่รักมันก็จะกิน ผลของมัน
- ค. เคยมีบางคนพูดบางอย่างเกี่ยวกับเราที่ทำให้เรารู้สึกบาดเจ็บ หรือรู้สึกปวดร้าวเหมือนกับว่าเขาได้นำความตายมาให้เรา หรือไม่ (ให้เวลาเด็กตอบ)
- ง. อธิบายว่า: หากเราเองถูกทำร้ายด้วยคำพูดแง่ลบเกี่ยวกับตัวเราบ่อย ๆ เราอาจจะไป ทำร้ายผู้อื่นด้วยคำพูดอย่างเดียวกัน จะเกิดอะไรขึ้น หากเราเลือกที่จะพูดถ้อยคำแห่ง ชีวิตแทน ถ้อยคำแห่งความพินาศ (ให้ตอบสัก 2-3 คน)
- จ. ครูถามว่า: มีถ้อยคำใดบ้างที่ให้กำลังใจเรา หรือ ทำให้เรามีชีวิตชีวาขึ้น (ให้เด็กได้แบ่งปันประสบการณ์ของตนเอง)
- ขั้นตอนที่ 2. อธิบายว่า: คนเราไม่ได้มีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองมาตั้งแต่กำเนิด แต่เมื่อเราอายุ 5 ขวบ เราจะเริ่มพัฒนาความรู้สึกนับถือในตนเองขึ้นมาและมันจะอยู่กับคน ๆ นั้นไปจนตลอดชีวิต นอกจากว่าจะมีเหตุการณ์ใดมาทำให้มันเปลี่ยนไป เช่น หากพ่อ - แม่บอกกับลูกของตน ว่า โง่ หรือ ไร้ค่า เด็กคนนั้นจะมีความคิดต่อตนเองอย่างไร? (เด็กอาจจะรู้สึกว่าตัวเองโง่ หรือ ไร้ค่าไปด้วย)
- ก. ครูถามว่า: อะไรจะสามารถช่วยให้เด็ก ๆ มองว่าตนเองฉลาดและมีคุณค่า? (คำตอบที่เป็นไปได้: คุณครูเป็นผู้บอกกับเด็กเอง, ให้เด็กได้ประสบความสำเร็จบ้าง, เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงรักเขาและเห็นคุณค่าเขา, เป็นต้น)
- ข. ครูถามว่า: เราจะมีวิธีการบอกพ่อแม่ หรือ คุณครูของเราได้อย่างไรว่า คำพูดของพวกเขา มีอิทธิพลต่อเราอย่างมาก? (คำตอบที่เป็นไปได้: ขอบขอบคุณ/คะ สำหรับถ้อยคำ

- ที่หนูสนใจผม/หนู, คำพูดของคุณทำให้ผม/หนูรู้สึกที่ตนเองฉลาดและมีคุณค่า, ผม/หนูรู้ว่า เพื่อนของผม/หนูถูกทำร้ายด้วยคำพูดหลังเลิกเรียนเมื่อวานนี้ เป็นต้น)
- ค. ครูถามว่า: มีคำพูดใดบ้างที่ผู้อื่นพูดกับเรา แล้วเป็นสัญญาณที่ช่วยให้เรามีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง? (ให้เด็กตอบสัก 2-3 คน)
- ง. ครูถามว่า: มีคำพูดใดบ้างที่เราคาดหวังจะได้ยินคนอื่นพูดกับเรา? (คำตอบที่เป็นไปได้: ฉันรู้ว่าเธอพยายามแล้ว แต่มันไม่สำเร็จ บางทีคราวหน้าเธออาจจะทำสำเร็จก็ได้ ฉันเชื่อว่าเธอทำได้ เพราะเธอมีความสามารถในตัวเองมากเพียงพออยู่แล้ว, เป็นต้น)
- ขั้นตอนที่ 3. อธิบายว่า: บางครั้งคนเราก็ไม่ได้ใช้คำพูด แต่ใช้ภาษากายในการแสดงความคิดเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย
- ก. ครูถามว่า: มีภาษากายอะไรบ้างที่เราได้รับการสื่อสารจากผู้อื่น? (คำตอบที่เป็นไปได้: การยิ้ม, คิ้วขมวด, การกอดอกแสดงความโกรธ, การกอด หรือ การสัมผัส, เป็นต้น)
- ข. ให้แบ่งกลุ่มย่อยสัก 4-5 คน หากเป็นไปได้ ให้แจกกระดาษและดินสอให้แต่ละกลุ่ม เพื่อเขียนคำตอบ หากไม่สามารถทำได้ให้แต่ละกลุ่มจดจำคำตอบของตน
- ให้เด็กเขียนคำพูดที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง
 - ให้แต่ละกลุ่มมารวมตัวกัน นั่งหรือยืนก็ได้ เพื่อให้เขาสามารถทำงานด้วยกันได้ และสามารถได้ยินผู้อื่นได้โดยไม่มีสิ่งใดรบกวน
- ตัวอย่าง :** ฉันไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบ ฉันเป็นบุตรของพระเจ้า, ฉันจะเชื่อว่าฉันมีเอกลักษณ์ และเป็นคนพิเศษ, ฉันจะให้ของขวัญตัวเองหากฉันทำเรื่องยุ่งๆ เป็นต้น
- คำแนะนำ:** การทำให้เกิดความไว้วางใจกันในกลุ่ม และสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ จะช่วยให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองได้ หนูสนใจให้ทุกคนได้ใช้ถ้อยคำในแง่บวกต่อกันและกันในแต่ละกลุ่ม

กิจกรรมสรุปทบทวน

ปิดท้ายด้วยการท้าทายให้เด็กได้พูดคำที่เป็นแง่บวกกับตนเองและผู้อื่น หากเป็นไปได้ ให้รางวัลสำหรับทุกคนที่สามารถพูดแง่บวกกับคนอื่น ๆ ได้อย่างน้อยวันละ 3 ครั้ง เป็นเวลา 1 สัปดาห์ให้กลุ่มย่อยกลับมารวมกันทั้งหมดอีกครั้ง

- ก. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาอ่านคำตอบของตน
- ข. เมื่อครบทุกกลุ่มแล้ว ให้เก็บกระดาษคำตอบเพื่อนำมาติดไว้ในห้องเรียน ในที่ ๆ สามารถมองเห็นได้
- อธิบายว่า: เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะพูดแง่บวกกับตัวเองและผู้อื่นอยู่เสมอ อยากให้เราคิดถึงคำพูดแง่ บวกสักเรื่องหนึ่ง ที่เราตั้งใจจะพูดกับตัวเอง และผู้อื่น อยู่เสมอในตลอดทั้งสัปดาห์นี้ แล้วเรามาคอยดูกันว่า การที่เราพูดแง่บวก เราจะสามารถนำการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นให้เกิดขึ้นในสังคมของเราได้มากเพียงใด

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 3

เรื่อง คุณค่าของฉัน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถประเมินคุณค่าของตนเองต่อครอบครัว, สังคม, เพื่อน ๆ และพระเจ้าได้
2. สามารถแสดงออกถึงคุณค่าของตนเองผ่านทางการแสดง, เพลง, บทกลอน, ศิลปะได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. การสื่อสารเชิงบวกภายในครอบครัว (ข้อ 2)
2. ชุมชนเห็นคุณค่าของวัยรุ่น (ข้อ 7)
3. การให้บริการผู้อื่น (ข้อ 9)
4. ทักษะคติที่เป็นบวกในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (ข้อ 15)
5. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)
6. ความรู้สึกถึงจุดหมาย (ข้อ 39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : เด็กทั้งชั้นเรียน, แบ่งกลุ่มย่อย 4-5 คน
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - กระดาษ, อุปกรณ์ระบายสี/พู่กัน, สีไม้
 - กระดาษ, ดินสอ
 - พระคัมภีร์
4. สถานที่ : ห้องเรียน, สถานที่ที่กว้างขวางพอที่จะสามารถทำกิจกรรมกลุ่มประเภทการแสดง, ศิลปะ, ร้องเพลง, หรือ เขียนบทกลอนได้

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

กิจกรรมนี้จะทำให้เด็กได้ค้นพบคุณค่าของตนเองที่มีต่อพระเจ้า, ครอบครัว, และเพื่อน ๆ เด็กจะารู้ว่าคุณค่าของตนเองนั้นมาจากข้างใน ไม่ใช่สิ่งที่เขาทำ พวกเขาจะได้เรียนรู้คุณลักษณะพิเศษที่เขามีเพื่อจะนำมาใช้ในคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์ ในฐานะบุตรของพระเจ้า

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. หากเป็นไปได้ ให้นำอุปกรณ์ที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนหลาย ๆ ชิ้นเพื่อให้มันทำงานได้ จากนั้น ให้ถอดชิ้นส่วนบางชิ้นออกเพื่อให้เห็นว่า อุปกรณ์นั้น ๆ ไม่สามารถทำงานได้หากขาดชิ้นส่วนที่ถูกนำออกไปนั้น
- ขั้นตอนที่ 2. หากไม่สามารถหาวัตถุดังกล่าวได้ ให้ยกตัวอย่างอุปกรณ์ที่เขารู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี
ตัวอย่าง : ห้องเรียน – หลังคา และผนัง 4 ด้าน : หากขาดผนังด้านใดด้านหนึ่งไป ก็ไม่เป็นห้องเรียน คีย์บอร์ดคอมพิวเตอร์ หรือ เครื่องพิมพ์ดีด : หากขาดตัวอักษรสักตัวหนึ่งก็จะไม่สามารถใช้ การได้ เป็นต้น
- ขั้นตอนที่ 3. ตอบปัญหาเหล่านี้ เพื่อให้สอดคล้องกับตัวอย่าง:
- อุปกรณ์นั้นสามารถทำงานโดยปราศจากชิ้นส่วนที่ขาดหายไปหรือไม่? (ไม่ได้)
 - มีอะไรสามารถมาทดแทนวัสดุที่ขาดหายไปหรือไม่? (ให้ตอบสัก 2-3 ข้อ)
 - แล้วอุปกรณ์นั้นยังทำงานได้ดีอยู่หรือไม่? (ให้บางคนอธิบายคำตอบของเขา)
- ขั้นตอนที่ 4. อธิบายว่า: บางครั้งเป็นการง่ายมากที่เราจะเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มโดยลืมไปว่าเราเองมีความสำคัญต่อกลุ่มของเรา ทุก ๆ คนต่างก็มีส่วนร่วมในกลุ่ม และกลุ่มของเรา ก็จะไม่เหมือนเดิมถ้าขาดเราไปสักคนหนึ่ง ให้เราลองใช้เวลาสักครู่หนึ่งเพื่อคิดว่าเรามีคุณค่าต่อสังคม, ครอบครัว, เพื่อน ๆ, และพระเจ้าอย่างไรบ้าง

กิจกรรมการเรียนรู้

คุณค่าของฉันต่อสังคม

- ขั้นตอนที่ 1. อธิบายว่า: เราเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
- ขั้นตอนที่ 2. ให้เด็กได้บอกขอบเขตของชุมชนของเขา, หมู่บ้าน, เพื่อนบ้าน ซึ่งหมายรวมถึง โครงการ, คริสตจักร, โรงเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนด้วยเช่นกัน
- ขั้นตอนที่ 3. ครูถามว่า: สังคมของเราเห็นคุณค่าอะไรบ้าง? (เขียนคำตอบลงบนกระดานดำ คำตอบที่เป็นไปได้: การเล่นกีฬา, การมีการศึกษา การเรียนรู้ที่ดี, การทำอาหาร, การดูแลคนที่เด็กกว่า, การทำงานหนัก, การได้เงิน, เป็นต้น)
- ขั้นตอนที่ 4. ครูถามว่า: หากเราทำบทบาทเหล่านั้นได้ไม่ดี เราจะรู้สึกต่อตนเองอย่างไร (คำตอบที่เป็นไปได้: ฉันไม่มีคุณค่าต่อกลุ่มของฉันเลย)
- ขั้นตอนที่ 5. ครูถามว่า: มีคุณสมบัติเฉพาะตัวอะไรบ้าง ที่เราได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนของเรา? (หนุนใจให้เด็ก ๆ ได้คิดถึงคำตอบ เช่น เป็นมิตร, ไว้วางใจได้, ซื่อสัตย์, เข้มแข็ง, มีอารมณ์ขัน, เป็นผู้นำ, เป็นนักกีฬา, จงรักภักดี, เป็นต้น)

คุณค่าของฉันต่อครอบครัว

- ขั้นตอนที่ 1. อธิบายว่า: ครอบครัว คือที่ ๆ จะมีคนที่รักเรา และยอมรับเราอย่างที่เราเป็น แต่น่าเสียดายที่บางครั้งครอบครัวก็ไม่ได้เต็มไปด้วยความรัก และการให้กำลังใจ เพื่อให้เราสามารถประสบความสำเร็จได้ตามที่เราต้องการ บางครั้งครอบครัวก็เต็มไปด้วยผู้คนที่ไม่เห็นคุณค่าเราอย่างที่เราเป็น อย่างที่พระเจ้าทรงสร้างเรา ถึงกระนั้น เราควรจดจำไว้ว่าเราต้องรักษาความรู้สึกแง่บวก และจำไว้ว่าเรามีคุณค่า แม้ผู้คนรอบข้างเรามองไม่เห็นคุณค่านั้นก็ตาม
- ขั้นตอนที่ 2. ครูถามว่า: มีคำพูดแง่บวกอะไรบ้างที่เราได้เรียนไปแล้วครั้งก่อน (ทบทวนข้อความเหล่านั้น เช่นฉันไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบ, ฉันเป็นบุตรของพระเจ้า, ฉันจะเชื่อว่าฉันมีเอกลักษณ์ และเป็นคนพิเศษ, ฉันจะให้ภัยตัวเองหากฉันทำเรื่องยุ่ง ๆ, ฉันเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนี้, เป็นต้น)
- ก. ครูถามว่า: เรามีส่วนช่วยเหลือครอบครัวอย่างไรบ้าง (ให้แต่ละคนตอบ)
- ข. ครูถามว่า: เราจะช่วยให้น้อง ๆ ของเราเข้าใจว่าเขามีคุณค่าได้อย่างไรบ้าง (หนุนใจให้กลุ่มเด็ก ๆ ได้แบ่งปันสิ่งที่ตนได้รับจากพี่น้องของตน)
- ค. ครูถามว่า: เรามีวิธีการสื่อสารความรู้สึกของเราต่อครอบครัวเราได้อย่างไรบ้าง (หนุนใจให้เด็กได้ใช้คำพูดแง่บวกกับพ่อแม่ของเขา เมื่อเด็กตอบคำถาม ให้เราบอกเขาให้รู้ว่าเขาได้ตอบคำถามด้วยน้ำเสียงที่ให้ความรู้สึกที่ดี หรือ ให้ความรู้สึกไม่คอยสุภาพ) คุณค่าของฉันต่อเพื่อน ๆ

คำแนะนำ : วัยรุ่นมักจะกลัวการถูกปฏิเสธจากกลุ่มเพื่อน ๆ เขาพยายามทำงานให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนของเขา เขาจะเชื่อสิ่งที่เพื่อน ๆ บอกว่าเขาควรรู้สึก, แต่งกาย, หรือ ปฏิบัติตนอย่างไร ด้วยเหตุนี้เราต้องช่วยให้เขามีความสำนึกในคุณค่าของตนเอง โดยไม่ขึ้นอยู่กับความคิดของเพื่อน ๆ ย้ำให้เด็กใช้คำพูดแง่บวกและให้กำลังใจแก่คนอื่น ๆ ในกลุ่ม

- ขั้นตอนที่ 1. ให้เด็กจับกลุ่ม 2-3 คน กับเพื่อนของเขา
- ก. แจกกระดาษกลุ่มละ 1 แผ่น
- ข. ให้เด็กได้เขียนถึงคุณลักษณะที่ดีที่พบได้ในสมาชิกในกลุ่มย่อยของพวกเขา
- ค. ดูว่ากลุ่มย่อยใดจะสามารถค้นพบสิ่งดีในตัวสมาชิกกลุ่มได้มากที่สุด
- ขั้นตอนที่ 2. ให้เวลาสัก 5 นาที เรียกกลุ่มย่อยทั้งหมดมารวมกัน
- ก. อ่านคำตอบของแต่ละกลุ่มเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
- ข. ครูถามว่า: มีคุณลักษณะใดบ้างที่พบมากที่สุด? (ให้เด็กตอบ)
- ค. ครูถามว่า: เมื่อเราอยู่ท่ามกลางเพื่อน ๆ มีบางเวลาหรือไม่ ที่เราเปรียบเทียบตัวเราเองกับผู้อื่น? (ให้เด็กตอบ)
- ขั้นตอนที่ 3. ขออาสาสมัครอ่าน 2โครินธ์ 10:12
- “เราไม่ต้องการที่จะเปรียบเทียบตัวเราเองกับคนบางคนที่ยกย่องตัวเอง แต่เมื่อเขาเอาตัวของเขาเป็นเครื่องวัดกันและกัน และเอาตัวเปรียบเทียบกันและกันแล้ว เขาก็เป็นคนขาดความเข้าใจ”

ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- ก. ครูถามว่า: เพราะเหตุใดเราจึงไม่ควรเปรียบเทียบตัวเราเองกับผู้อื่น?
(คำตอบ: เป็นสิ่งที่ไม่ฉลาดเลย เพราะนั่นอาจทำให้เรารู้สึกไม่มีคุณค่าต่อกลุ่มของเรา)
- ข. อธิบายว่า: เมื่อเรารู้ว่าเราเองมีบางสิ่งที่มีคุณค่าต่อกลุ่มของเรา ให้สิ่งนั้นเตือนใจของเราว่าเราเองนั้นมีคุณค่า และเราได้ทำให้กลุ่มของเรามีคุณค่ามากยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน, โรงเรียน, คริสตจักร, หรือ เพื่อน ๆ

คุณค่าของฉันต่อพระเจ้า

ขั้นตอนที่ 1. ให้อ่านข้อพระคัมภีร์บางข้อที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงใส่คุณค่าบางอย่างในตัวเรา (ขออาสาสมัครขึ้นมาอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง)

- ก. มัทธิว 9:14 “แล้วพวกศิษย์ของยอห์นมาหาพระเยซูทูลว่า เหตุไฉนพวกข้าพระองค์และพวกฟาริสีถืออดอาหาร แต่พวกศิษย์ของพระองค์ไม่ถือ”
- อธิบายว่า: พระเยซูทรงเห็นคุณค่าของเด็กๆ ในขณะที่สาวกของพระองค์พยายามไล่เด็กๆ ไปให้พ้นจากพระองค์ เราเคยอยู่ร่วมกับคนที่ไม่เห็นคุณค่าของเด็กๆ หรือปฏิบัติต่อเด็กๆ รวากับพวกเขามีคุณค่าน้อยกว่าผู้ใหญ่หรือไม่ (ให้โอกาสเด็กได้ตอบ)
 - เรารู้สึกอย่างไร (หนุนใจให้ตอบอย่างซื่อสัตย์กับตนเอง)
- ข. ฟิลิปปี 1:6 “ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกเด็กแล้ว จะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์”
- อธิบายว่า: เราไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบ เพื่อให้พระเจ้ามารักเรา หรือ มาทำงานในชีวิตของเรา พระองค์ทรงกระทำการดีในชีวิตของเราอยู่แล้ว
 - ครูถามว่า: ลองบอกสิ่งดีสัก 1 อย่างที่พระเจ้าได้ทรงใส่ไว้ในชีวิตของเรา (หนุนใจให้ตอบ 2 – 3 คน โดยไม่บังคับเขา)

ขั้นตอนที่ 2. อธิบายว่า: พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าเรา โดยไม่ขึ้นอยู่กับรูปลักษณ์ภายนอกของเรา หรือสิ่งที่เราทำ เราสามารถเป็นบุตรของพระองค์ได้ โดยการยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น พระองค์ทรงเชิญให้เราทุกคนได้มาเป็นบุตรของพระองค์โดยมิได้ทรงสนใจในรูปลักษณ์ของเรา หรือ สิ่งที่เรากระทำ

- ก. ขออาสาสมัครอ่าน 1ยอห์น 3:1
“จงดูเถิด พระบิดาทรงโปรดประทานความรักแก่เราทั้งหลายเพียงไร ที่เราจะได้ชื่อว่า เป็นบุตรของพระเจ้า และเราก็ได้เป็นเช่นนั้น เหตุที่โลกไม่รู้จักเราทั้งหลายก็เพราะเขาไม่รู้จักพระองค์”
- ข. ครูถามว่า: เรารู้สึกอย่างไรที่ได้รู้ว่าพระเจ้าทรงรักเรา และทรงเรียกเราว่าเป็นบุตรของพระองค์ (ให้ตอบสัก 2 – 3 คน)
- ค. ครูถามว่า: เมื่อมีบางคนมารัก และเชื่อมั่นในตัวเรา เราจะตอบสนองต่อความรู้สึกของเขาอย่างไร (คำตอบที่เป็นไปได้: ดำเนินชีวิตอย่างดีที่สุดเพื่อเขา, ช่วยเหลือผู้อื่น, แสดงออกให้เห็นว่า เราคู่ควรกับความรักนั้น, เป็นต้น)

ขั้นตอนที่ 3. ขออสาสมัครอ่านพระธรรม โรม 12:4 – 8

“เพราะว่า ในร่างกายอันเดียวนั้น เรามีอวัยวะหลายอย่าง และอวัยวะนั้นๆ มิได้มีหน้าที่เหมือนกันฉันใด พวกเราผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์และเป็นอวัยวะแก่กันและกันฉันนั้น และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกัน ตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่เรา คือถ้าเป็นการเผยพระวจนะ ก็จงเผยตามกำลังของความเชื่อ ถ้าเป็นการปรนนิบัติ ก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน ถ้าเป็นการเตือนสติก็จงเตือนสติ ถ้าเป็นการบริจาศ ก็จงให้ด้วยใจกว้างขวาง ผู้ที่ครอบครอง ก็จงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จงแสดงด้วยใจยินดี”

ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- ก. ที่เราได้อ่านไปนั้น เราเห็นว่า ในพระกายของพระคริสต์ หรือ ในกลุ่มผู้เชื่อ นั้น เราต่างมีบทบาทหน้าที่ เหมือนกับอุปกรณ์ที่เราได้ยกตัวอย่างในตอนต้น ที่ไม่สามารถขาดชิ้นส่วนใด ๆ ได้เลย เราทุกคนต่างมีคุณค่าในพระกายของพระคริสต์ มีอวัยวะใดบ้าง ในร่างกายเรา ที่เราจะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้หากขาดมันไป (ให้ตอบสัก 2 – 3 คน)
- ข. เมื่อเราเป็นผู้เชื่อ พระเจ้าทรงเปรียบเราเป็นเหมือนอวัยวะในร่างกายมนุษย์ ที่มนุษย์จะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้หากขาดมัน คริสเตียนมีบทบาทต่อพระกายของพระคริสต์อย่างไรบ้าง (ของประทาน: การเผยพระวจนะ, การปรนนิบัติ, การสั่งสอน, การหนุนน้ำใจ, การสนับสนุนผู้อื่นที่มีความต้องการ, การเป็นผู้นำ, ความเมตตา)
- ค. เรามีของประทานอะไรบ้าง (ให้ทุกคนได้ตอบ)
- ง. เราจะสามารถใช้ของประทานนั้น ๆ อย่างไรให้เกิดผลสูงสุด (ให้เด็กได้ตอบ)

ขั้นตอนที่ 4. อธิบายว่า: ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรานั้น เป็นความรักที่ไม่มีเงื่อนไข และดำรงอยู่ในนิรันดร์ ลองฟังดูว่าพระองค์ตรัสสิ่งใดกับอิสราเอล เมื่อพวกเขาได้ล้มลงในการกระทำความบาปและให้รูปเคารพครั้งแล้วครั้งเล่า

ขออสาสมัครอ่านพระธรรม เยเรมีย์ 31:3

“พระเจ้าทรงปรากฏแก่เขาจากที่ไกล ตรัสว่า เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้น เราจึงมีความรักมั่นคงต่อเจ้าสืบไป”

ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- ก. ครูถามว่า: เราจะสามารถรักใครบางคนที่เราไม่ได้เห็นคุณค่าเขา ด้วยความรักที่นิรันดร์ได้หรือไม่? (ไม่ได้)
- ข. อธิบายว่า: พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าเรา และไม่ได้ทรงลืมนคุณค่าของเรา แม้ในยามที่เราล้มเหลวในการเชื่อฟังสั่งจะของพระองค์ หากเราหลงลืมคุณค่าที่เรามี ให้เราระลึกถึงการวายพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ที่กางเขนเพราะความบาปของเรา

กิจกรรมสรุปบทเรียน

เด็กสามารถเลือกวิธีการที่ตนสนใจ หรือนัด เพื่อแสดงคุณค่าในตนเอง หนูตั้งใจให้แต่ละคนได้มีส่วนรวมในกลุ่มที่ตนเองเลือก

ขั้นตอนที่ 1. อธิบายว่า: เราจะแบ่งกลุ่ม เพื่อให้เราได้ใช้ความสามารถส่วนตัว, ของประธาน, และ
ความถนัด เพื่อแสดงออกว่า เรามีคุณค่าต่อสังคม, ครอบครัว, เพื่อน หรือ พระเจ้า ได้

ขั้นตอนที่ 2. แบ่งกลุ่มในชั้นเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละคนเลือกกลุ่มเอง เพื่อจะแสดงความสามารถที่มีคุณค่าของเขาต่อพระเจ้า

- ความสามารถในด้านดนตรี (แต่งเพลงเกี่ยวกับความมีคุณค่าของพวกเขา)
- ความสามารถในด้านศิลปะ (วาดภาพบนฝาผนัง หรือ โปสเตอร์)
- ความสามารถในด้านคำพูด (แต่งกลอน หรือ ทำภาพอักษร)
- ความสามารถในการแสดง (แต่งละครสั้น แล้วแสดง)

ขั้นตอนที่ 3. ให้เวลาสัก 15 นาที เพื่อให้เด็กได้แสดงผลงานที่แต่ละกลุ่มได้สร้างออกมา แสดงความชื่นชม
ในสิ่งที่พวกเขาได้แสดงออกมา

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 4

เรื่อง การเห็นคุณค่าผู้อื่นของตน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถให้นิยามคุณค่าของชีวิตอย่างสูง และมีความรู้สึกต่อต้านการทำแท้งได้
2. สามารถบอกถึงข้อพระคัมภีร์ที่ยกย่องการมีคุณค่าของมนุษย์ได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. การสื่อสารเชิงบวกภายในครอบครัว (ข้อ 2)
2. การให้บริการผู้อื่น (ข้อ 9)
3. ชุมชนเห็นคุณค่าของวัยรุ่น (ข้อ 7)
4. ทักษะคติที่เป็นบวกในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (ข้อ 15)
5. ความหวังใจ (ข้อ 26)
6. ความเท่าเทียมกันและความยุติธรรมในสังคม (ข้อ 27)
7. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม** : จัดห้องเรียนเพื่อให้เด็กสามารถนั่งร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย 4 – 5 คนได้
2. **เวลาที่ใช้ในการสอน** : 45 นาที
3. **วัสดุ / อุปกรณ์** :
 - อุปกรณ์ทั่วไป เช่น กล้องเป่า, คลิปหนีบกระดาษ, ไม้พรม, กิ่งไม้, ใบไม้, เป็นต้น
 - กระดาษ, ดินสอ, สำหรับทุกกลุ่ม
 - พระคัมภีร์
 - หากเป็นไปได้ เชิญหมอ หรือ พยาบาล มาให้ความรู้เกี่ยวกับชีวิตในครรภ์ หรือ ขอเยี่ยมภาพ พัฒนาการของทารกในครรภ์มารดาตามาสาธิตในชั้นเรียน
4. **สถานที่** : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การทำแท้ง เป็นการปฏิเสธความมีคุณค่าของทารกที่อยู่ในครรภ์มารดา พระเจ้าทรงตรัสว่า มนุษย์ทุกคนมีคุณค่า พระองค์เจ้าจะไม่ส่งพระบุตรของพระองค์มาตายเพื่อเรา หากว่าเราไม่มีคุณค่าในสายพระเนตรพระองค์ เมื่อศึกษาข้อพระคัมภีร์ และได้เข้าใจถึงระยะเวลาในการพัฒนาการของทารกในครรภ์แล้ว เด็กๆ จะเข้าใจถึงคุณค่าของมนุษย์นับตั้งแต่ยังไม่คลอด และรู้ว่าเด็กเหล่านั้นมีคุณค่าเพียงพอที่จะได้ถือกำเนิดออกมา

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. ก่อนเริ่มชั้นเรียน ให้รวบรวมอุปกรณ์ทั่วไป เช่น กล้องเปล่า, คลิปหนีบกระดาษ, ไข่ต้ม, ไข่ไก่, ไข่ไก่ ไข่
- ขั้นตอนที่ 2. ครูถามว่า: มีอะไรบ้างที่เราทำขึ้นด้วยมือของเราเอง แล้วรู้สึกภาคภูมิใจมาก?
(ให้โอกาสเด็กได้ตอบ)
- ขั้นตอนที่ 3. ครูถามว่า: เราารู้สึกอย่างไร เมื่อมีคนใช้ของสิ่งนั้น หรือ ชื่นชมว่าทำได้ดีเหลือเกิน?
(ใช้เวลาสักครู่ในการอภิปรายคำตอบที่ละข้อ ใช้ถ้อยคำแง่บวก หนุนน้ำใจให้เด็กได้สร้างอะไรบางอย่างที่คนอื่นจะชื่นชอบ หรือ สามารถนำไปใช้ได้)
- ขั้นตอนที่ 4. ให้เด็กจับกลุ่ม 4 – 5 คน
- ขั้นตอนที่ 5. อธิบายว่า: วันนี้แต่ละกลุ่มจะได้รับอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อสร้างอะไรก็ได้ที่สามารถเปลี่ยนแปลงโลกนี้ได้ เราต้องใช้จินตนาการว่า อุปกรณ์แต่ละอย่างเป็นอุปกรณ์ที่มีประโยชน์มาก ๆ เช่น ชิปคอมพิวเตอร์, แบตเตอรี่, มอเตอร์, เป็นต้น ลองปรึกษากันในกลุ่ม ว่าจะประดิษฐ์อะไรที่สามารถเป็นประโยชน์ต่อโลกนี้ได้บ้าง
- ขั้นตอนที่ 5. ให้เวลาสัก 15 นาที ในการประดิษฐ์สิ่งที่จะมีผลในการเปลี่ยนแปลงโลกนี้ ให้โอกาสแต่ละกลุ่มได้อธิบายว่าสิ่งประดิษฐ์ของตนเอง และการทำงานของมัน
 - ก. หลังจากแต่ละกลุ่มได้อธิบายถึงสิ่งประดิษฐ์ของตนเองแล้ว ให้พูดหนุนใจพวกเขา พูดถึงสิ่งประดิษฐ์ และผู้ประดิษฐ์ ด้วยคำพูดแง่บวก ประเด็นหลักในการวิจารณ์ อยู่ที่ความมหัศจรรย์ที่สิ่งประดิษฐ์เหล่านั้นจะมีส่วนช่วยในการเปลี่ยนแปลงโลกนี้ได้ อภิปรายว่า สิ่งประดิษฐ์นั้น ๆ มีความสำคัญอย่างไร และกล่าวว่าในอนาคต ทุกคนจะขอบคุณพวกเขาที่ได้ประดิษฐ์สิ่งเหล่านั้นขึ้นมาอย่างไร
 - ข. ถามคำถามดังต่อไปนี้:
 - เราารู้สึกอย่างไร เมื่อรู้ว่าได้ช่วยประดิษฐ์สิ่งที่จะมีผลอย่างยิ่งใหญ่ต่อโลก?
 - เราารู้สึกอย่างไร หากมีใครสักคนมาทำลายสิ่งประดิษฐ์ของเรา ก่อนที่เราจะได้ทดสอบเสียอีก? (หนุนน้ำใจให้เด็กได้ตอบ)
 - เพราะเหตุใด เราจึงคิดว่า สิ่งประดิษฐ์ของเราถูกทำลาย?(ช่วยนำทิศทางในการอภิปราย ให้นำมาสู่ความเข้าใจที่ว่า เป็นเพราะผู้ที่ทำลายนั้นไม่เห็นคุณค่าของสิ่งประดิษฐ์ มิเช่นนั้น เขาคงไม่ทำลายสิ่งประดิษฐ์นั้น)

ขั้นตอนที่ 6. อธิบายว่า: เมื่อเราไม่เข้าใจถึงคุณค่าของบางสิ่งบางอย่าง เราก็จะไม่ทะนุถนอมรักษาสິงนั้น หรือ บุคคลนั้น ๆ ไว้ ให้เรามาสำรวจกันว่าการเห็นคุณค่าผู้อื่นนั้น เป็นอย่างไร

กิจกรรมการเรียนรู้

ฉันเห็นคุณค่าผู้อื่นอย่างไร

ขั้นตอนที่ 1. ให้ครูเขียนข้อความเหล่านี้ลงบนกระดานดำ:

- เพื่อน
- คนยากจน
- ครอบครัว
- คนที่มีชื่อเสียง
- ครู
- สมาตรกร
- ผู้นำประเทศ
- ทารกในครรภ์

ขั้นตอนที่ 2. ให้เด็กแต่ละกลุ่มได้เรียงลำดับ โดยเขียนข้อที่กลุ่มเห็นว่ามีความสำคัญที่สุดก่อนให้อภิปรายว่าเพราะเหตุใดจึงเรียงลำดับเช่นนั้น

ขั้นตอนที่ 3. ให้เวลาสัก 3 – 5 นาที ให้แต่ละกลุ่มอ่านหน้าชั้นเรียน ดูว่าแต่ละกลุ่มเรียงลำดับเหมือนหรือต่างกันอย่างไร จากนั้นให้ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- เป็นเรื่องยาก หรือ ง่าย ที่จะจัดลำดับกลุ่มคนที่มีคุณค่าเพราะเหตุใด
(ให้ตอบสัก 2 – 3 คน)
- หากต้องบอกชื่อคนสักคนหนึ่งที่เราเห็นคุณค่ามากที่สุด คนๆ นั้นคือใครเพราะเหตุใด?
(หนุนใจให้เด็กตอบ)
- เด็กๆ คิดว่า พระเจ้าจะทรงเรียงลำดับกลุ่มบุคคลเหล่านี้อย่างไร
(พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าทุกคนเท่าเทียมกัน)

ขั้นตอนที่ 4. อธิบายว่า: เมื่อพระเจ้าทรงทอดพระเนตรมนุษย พระองค์ทรงเห็นว่าเราทุกคนมีคุณค่า ให้เราระลึกว่า พระเยซูคริสต์ทรงวายพระชนม์ที่ไม้กางเขน เพื่อไถ่มนุษยทุกคนพ้นจากบาป และพระองค์ทรงให้อภัยในความบาปของทุกคนด้วย หลายครั้งเราอาจลืมไปว่า คนที่ยากจน และคนไม่ได้นั้น ก็มีคุณค่าเช่นกัน แม้ว่าเขาเหล่านั้นอาจจะไม่ได้ทำอะไรให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนเลยก็ตาม

คนอีกกลุ่มหนึ่งที่มักถูกมองข้ามว่ามีคุณค่า ก็คือ ทารกในครรภ์มารดา ทุก ๆ วัน มนุษย์มองไม่เห็นคุณค่าของทารกที่อยู่ในครรภ์ และยินยอมให้มีการทำแท้ง ทารกที่อยู่ในครรภ์มารดา ก็เหมือนสิ่งประดิษฐ์ของเรา พวกเขาถูกค่อย ๆ บรรจงสร้างขึ้นในครรภ์มารดา เพื่อว่าวันหนึ่งจะนำสิ่งที่พิเศษมาสู่โลกนี้ด้วยความสามารถพิเศษเฉพาะตัวของพวกเขา ให้เรามาดูกันว่า เหตุใดเราจึงควรเห็นคุณค่าของทารกที่ยังไม่เกิดมา

เราเห็นคุณค่าของทารกที่ยังไม่เกิดอย่างไร?

ขั้นตอนที่ 1. อธิบายว่า : การที่จะเข้าใจคุณค่าของชีวิตมนุษย์นั้น เริ่มต้นมาจากความเข้าใจว่ามนุษย์นั้นเกิดมาได้อย่างไร หลายคนเชื่อว่า ชีวิตนั้นเริ่มต้นเมื่อเด็กคลอดออกมา แต่ก็มีบางคนพยายามชี้แจงว่า ชีวิตนั้นเริ่มต้นตั้งแต่วินาทีที่ไข่และสเปิร์มถูกผสมในครรภ์

ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- เด็กๆเชื่อว่า ชีวิตเริ่มต้นขึ้นเมื่อไร?
- การหาข้อสรุปว่า ชีวิตเริ่มต้นขึ้นเมื่อไรนั้น สำคัญตรงไหน?
- ผู้เป็นแม่แสดงออกมา เธอเห็นคุณค่าลูกที่ยังไม่เกิดมานั้นอย่างไร?
(เธอจะดูแลตัวเองอย่างดี เพื่อให้เด็กที่จะเกิดมานั้นแข็งแรง)
- ผู้เป็นแม่แสดงออกมา เธอไม่เห็นคุณค่าลูกที่ยังไม่เกิดมาของเธอนั้น อย่างไร?
(เธอจะไม่ดูแลตัวเอง และเธออาจจะตัดสินใจทำแท้ง)

ขั้นตอนที่ 2. ปัจจุบัน เทคโนโลยีต่าง ๆ สามารถทำให้เรามองเห็นการเคลื่อนไหว หรือ แม้แต่การดูดนิ้วของทารกในครรภ์มารดา นักวิทยาศาสตร์ได้ทำบันทึกการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์มารดาไว้ ดังนี้:

- 1 วัน: ปฏิสนธิ
- 7 วัน: มนุษย์ตัวน้อย ๆ ผีงตัวอยู่ในผนังมดลูก
- 18 วัน: หัวใจเริ่มทำงาน
- 21 วัน: เลือดเริ่มสูบฉีดไปยังส่วนต่าง ๆ ด้วยกรู๊ปเลือดของตนเอง
- 28 วัน: ตา, หู, และระบบหายใจเริ่มทำงาน
- 42 วัน: คลื่นสมองเริ่มทำงาน, กระดูกสมบูรณ์, มีการตอบสนองต่อสิ่งที่มากระตุ้น
- 7 สัปดาห์: สามารถเห็นภาพทารกดูดนิ้วหัวแม่มือของตนเอง
- 8 สัปดาห์: เห็นอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย ชัดเจนขึ้น
- 9 สัปดาห์: เหลือบตา, กลืน, กำหมัด, เคลื่อนไหวลิ้น
- 11 สัปดาห์: หายใจด้วยตัวเอง, มีเล็บมือ, อวัยวะทุกส่วนทำงาน
- 12 สัปดาห์: น้ำหนัก 28 กรัม
- 16 สัปดาห์: มีการแบ่งอวัยวะสืบพันธุ์ชัดเจน, ใช้มือหยิบจิบ, ว่ายน้ำ, พลิกตัว, เตะ
- 18 สัปดาห์: หลอดเสียงทำงาน, ร้องไห้ได้
- 20 สัปดาห์: มีผม, น้ำหนักประมาณครึ่งกิโลกรัม, ยาวประมาณ 30 เซนติเมตร

ขั้นตอนที่ 3. กรุณาถามว่า: จากลำดับเวลาข้างต้น มีอะไรที่ทำให้เรารู้สึกประหลาดใจบ้าง?

(ให้เวลาเด็กได้แบ่งปันความคิดเห็น)

ขั้นตอนที่ 4. กรุณาถามว่า: ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ทำให้เรารู้สึกว่าทารกที่ยังไม่ได้เกิดมานั้นมีคุณค่าอย่างไรบ้าง?

(หนุนใจให้เด็กตอบด้วยความซื่อสัตย์กับตนเอง)

พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าของเราอย่างไร

ขั้นตอนที่ 1. อธิบายว่า: พระคัมภีร์ได้กล่าวชัดเจนว่า พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าเรา ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา

ขั้นตอนที่ 2. ให้แต่ละกลุ่มได้หาข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ แล้วอ่านให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนฟัง:

- เยเรมีย์ 1:5
- อิสยาห์ 49:1
- ลูกา 1:41
- สดุดี 139:14 – 16

ข้อพระคัมภีร์	คำแนะนำ
เยเรมีย์ 1:5 "เราได้รู้จักเจ้า ก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าในครรภ์ และก่อนที่เจ้าจะคลอดจากครรภ์เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะให้แก่บรรดาประชาชาติ"	-เยเรมีย์เข้าใจว่าพระเจ้าทรงสร้างเด็กๆ และทรงตั้งเด็กๆ ให้เป็นผู้เผยพระวจนะ -เด็กคิดว่า เยเรมีย์จะรู้สึกอย่างไร ที่รู้ว่าพระเจ้าทรงใส่พระทัยเขาอย่างเจาะจง ตั้งแต่เขาอยู่ในครรภ์มารดา? (ให้บางคนตอบ) -เด็กๆ เชื่อหรือไม่ว่า พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นในครรภ์มารดา และทรงมีแผนการสำหรับเราอย่างเจาะจง? (หนุนใจให้เด็กทุกคนได้คิดถึงคุณค่าที่พระเจ้าให้แก่พวกเขา)
เยเรมีย์ 49:1 เกี่ยวกับเรื่องคนอัมโมนพระเจ้าตรัสว่า "อิสราเอลไม่มีบุตรหรือ เขาไม่มีทายาทหรือ แล้วทำไมพระมิลโคมจึงเข้ายึดกาด และประชาชนของพระนั้นที่ตั้งอยู่ในหัวเมืองของกาดเหล่านั้น"	-ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้เป็นคำพยากรณ์ถึงการมาบังเกิดของพระเมสสิยาห์ คือ พระเยซูคริสต์ พระเจ้าทรงสร้างพระเยซูในครรภ์ เช่นเดียวกับที่ทรงสร้างเราในครรภ์มารดาของเรา
ลูกา 1:41 "เมื่อนางเอลีซาเบธได้ยินคำปราศรัยของมารีย์ ทารกในครรภ์ของเขาก็ตัน และนางเอลีซาเบธก็เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์"	-เมื่อมารีย์ มารดาของพระเยซู ตั้งครรภ์ เธอได้ไปเยี่ยมญาติของเธอ ซึ่งกำลังตั้งครรภ์เช่นเดียวกัน พระคัมภีร์ได้บอกเราว่า เมื่อทารกในครรภ์ของญาติของเธอได้ยินเสียงของเธอ ก็เต้นโลดอยู่ในครรภ์ -เคยเห็นท้องของแม่ขยับเพราะเด็กในท้องดิ้นหรือไม่? หากเคยเห็น เราคิดว่าเด็กคนนั้นมีชีวิตแล้วหรือไม่? (หนุนใจให้ตอบ)

ข้อพระคัมภีร์	คำแนะนำ
สดุดี 139:14-16 ข้อ 14 ข้าพระองค์โมทนาพระคุณพระองค์เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์อัศจรรย์ พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์ดี ข้อ 15 เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลิ้นประดิษฐ์ขึ้นมา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์ ข้อ 16 พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วนประกอบของข้าพระองค์วันทั้งหลายทุกๆ วันที่กำหนดให้ข้าพระองค์นั้น ก็ทรงจารึกไว้ในพระตำราของพระองค์ เมื่อครั้งยังไม่เกิดวันนั้นเลย	- กษัตริย์ดาวิดเขียนพระคัมภีร์ข้อนี้ พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่มีชื่อเสียง และได้รับการยกย่อง แต่พระองค์ก็ยังทรงถ่อมพระทัย เพราะทรงทราบดีว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างพระองค์ขึ้นตั้งแต่ออยู่ในครรภ์ ทรงรู้จักพระองค์ และทรงมีแผนการสำหรับพระองค์ - เรารู้สึกถ่อมใจ และมีคุณค่า เมื่อรู้ว่าพระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับเรา ทรงสร้างเราตั้งแต่ออยู่ในครรภ์หรือไม่? (ให้เด็กได้บอกความรู้สึกออกมา)

ถามคำถามดังต่อไปนี้:

- พระเจ้าจะทรงใช้เวลาสร้างเด็กคนหนึ่ง และวางแผนสำหรับเขา โดยที่พระองค์ไม่ทรงเห็นคุณค่า หรือ ไม่สนพระทัยว่าเขาจะได้เกิดมาหรือไม่ (ไม่)
- เราเชื่อว่าพระเจ้ายิ่งทรงวางแผน และทรงสร้างเด็กที่อยู่ในครรภ์หรือไม่ (ช่วยเด็กให้ได้ระลึกว่า พระเจ้าทรงสร้างเราทุกคนแต่ละคนอย่างเจาะจง พร้อมทั้งประทานความสามารถพิเศษเฉพาะตัว และบุคลิกลักษณะ เพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์)
- การทำแท้ง ทำให้เรารู้ถึงความแตกต่างของมารดา กับ พระเจ้า ในการเห็นคุณค่าชีวิตทารกที่ยังไม่เกิดมาอย่างไร (ไม่มีแม่คนไหนที่จะสามารถกำจัดทารกซึ่งเธอเห็นคุณค่าได้ เราเชื่อว่าพระเจ้าทรงเห็นคุณค่าทารกทุกคน)

กิจกรรมสรุปบทเรียน

让孩子们得做กิจกรรมกลุ่มย่อย เพื่อคิดว่าเราจะสามารถแสดงออกถึงการเห็นคุณค่าผู้อื่นได้อย่างไรบ้าง?

ขั้นตอนที่ 1. อธิบายว่า: เมื่อเราเห็นคุณค่าใครบางคน เราก็อยากให้เราเห็นว่าเราเห็นคุณค่าเขา ดังนั้นลองหาวิธีที่จะแสดงออกให้คน ๆ นั้นรู้ว่าเราเห็นคุณค่าเขา ในสัปดาห์นี้

ขั้นตอนที่ 2. ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายคำถามดังต่อไปนี้:

- เราจะแสดงออกว่า เราเห็นคุณค่าครอบครัวของเรา ได้อย่างไร?
- เราจะแสดงออกว่า เราเห็นคุณค่าเพื่อน ๆ ของเรา ได้อย่างไร?
- เราจะแสดงออกว่า เราเห็นคุณค่าคนในชุมชนของเรา ได้อย่างไร?
- เราจะแสดงออกว่า เราเห็นคุณค่าทารกที่ยังไม่ได้เกิดมา ได้อย่างไร?

คำแนะนำ: เดินดูแต่ละกลุ่มในการทำกิจกรรม ย้ำให้ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และสนใจให้ทุกคนในกลุ่มแสดงการเห็นคุณค่าต่อกันและกัน ด้วยการฟังกัน

ขั้นตอนที่ 3. หลังจากเสร็จการอภิปรายแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาอ่านข้อสรุปของกลุ่มหน้าชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 4. อธิบายว่า: คงจะเป็นการยากที่เราจะสามารถแสดงออกว่าเราเห็นคุณค่าทารกในครรภ์ให้ทารกคนนั้นได้รู้ด้วย แต่เราสามารถแสดงออกต่อผู้เป็นแม่ของทารกนั้น ให้หนูสนใจให้เธอเห็นคุณค่าลูกของเธอด้วย เราอาจจะรู้จักบางคนที่เคยทำแท้งมาก่อน เราสามารถบอกเขาว่า พระเจ้าทรงรัก และให้อภัยแก่เขา การที่เด็กจากไป อาจทำให้มีแผลเป็นทั้งทางร่างกาย และจิตใจ แต่พระเจ้ายกโทษภัย เมื่อเราได้เรียนรู้บทเรียนนี้แล้ว ให้เราขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสละเวลาของพระองค์วางแผนสำหรับเรา และให้เราอธิษฐานขอพระองค์ให้ทรงเปิดเผยแผนการของพระองค์ให้แก่เรา

จบบทเรียนด้วยการอธิษฐานเผื่อเด็กวัยรุ่น และขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงเห็นคุณค่าพวกเขา

คำแนะนำ: อาจจะมีเด็กผู้หญิงบางคนในชั้นเรียนที่เคยทำแท้งมาก่อน ดังนั้น ใช้เวลาในการพูดคุยและอธิษฐานเผื่อพวกเขา อาจจะสามารถแจ้งให้เจ้าหน้าที่โครงการของเด็กทราบ เพื่อเจ้าหน้าที่โครงการของเด็กมีโอกาสอยู่ในชั้นเรียนนั้น ๆ ด้วย เพื่อคอยให้การช่วยเหลือ

คำแนะนำเพื่อความสำเร็จในการสอน

พิจารณาคำแนะนำเพื่อความสำเร็จดังต่อไปนี้:

1. คอยให้คำแนะนำ และขอบคุณเด็กที่ได้ตัดสินใจในการแบ่งปันความสามารถเฉพาะตัวในกิจกรรมกลุ่ม
2. เด็กได้เขียนคำตอบให้ครูบนกระดาน – ขอบคุณพวกเขาสำหรับความร่วมมือ และลายมือที่สวยงาม
3. ทำให้เขาภาคภูมิใจในตนเอง โดยให้คุณค่าความคิดเห็นของเขา เมื่อเขาตอบคำถามว่า เมื่อเราพูดถึงกับความเห็นของเขาเมื่อเขาอภิปรายในกลุ่ม เด็กจะมีความรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น
4. เมื่อเด็กทำการอภิปรายในกลุ่ม ให้แนะนำให้ทุกคนเคารพในความคิดเห็นของกันและกัน บางคนอาจจะตอบในสิ่งที่เขาไม่ได้เชื่อเช่นนั้นจริง ๆ เพียงเพราะเขาต้องการเห็นปฏิกิริยาจากกลุ่ม ควรตอบคำถามว่าอย่างสงบโดยช่วยให้เด็กได้เข้าใจว่าการดำเนินชีวิตตามแผนการของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดีที่สุดเสมอ
5. ในบทที่ 4 นั้น จะมีความหมายรวมไปถึงการถวายเป็นชีวิต หรือ การบูชาด้วย ดังนั้น ควรเตรียมตัวในการสอนบทเรียนนี้โดยการสนทนากับศิษยาภิบาล หรือหัวหน้าโครงการ เพื่อจะสามารถเข้าใจถึงวิธีการสอนบทเรียนนี้ได้มากขึ้น

การประเมินผล

ทดสอบความรู้ตัวเราด้วยกิจกรรมด้านล่างนี้

ตารางที่ 1. กิจกรรมประเมินผลเชิงปริมาณ

บทที่	ถามคำถามว่า	คำตอบ
1	เปรียบเทียบการให้คุณค่าของ รูปลักษณะภายนอกระหว่างพระเจ้า กับชุมชนของเด็กว่าเหมือน หรือแตกต่างกัน อย่างไร?	พระเจ้ามิได้ทรงใส่พระทัยในรูปลักษณะภายนอก ในขณะที่คนในชุมชนนั้นใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้ โดยแสดงออกหลาย ๆ ทาง
	เปรียบเทียบการให้คุณค่าตัวเรา ลักษณะภายในระหว่างพระเจ้า กับ คนในชุมชนของเด็กว่าเหมือน หรือแตกต่างกัน อย่างไร?	พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าของหัวใจ คนในชุมชน เห็นคุณค่าบุคลิกภาพต่าง ๆ ในแง่บวก
	ลองให้ตัวอย่างในพระคัมภีร์เกี่ยวกับ การที่พระเจ้าทรงเห็นคุณค่า คุณลักษณะภายใน มากกว่ารูปลักษณะภายนอก	คำตอบที่เป็นไปได้: กษัตริย์ของชนชาติอิสราเอลมี ความน่าประทับใจในรูปลักษณะภายนอก แต่เขาไม่ได้ เชื่อฟังพระเจ้า ซามูเอลมิได้มองที่รูปลักษณะภายนอก เมื่อเด็กต้องเจิมตั้งกษัตริย์องค์ที่สองในพระคัมภีร์ใหม่ เปาโลได้เตือนผู้หญิงไม่ให้ใส่ใจกับรูปลักษณะภายนอก มากกว่าการกระทำความดีเพื่อสำแดงถึงความมั่งคั่ง จากภายใน
2	ยกตัวอย่างคุณลักษณะที่แสดงออกว่า คนนั้นมีความภาคภูมิใจในตนเองที่ดี	คำตอบที่เป็นไปได้: มีความสุขกับชีวิต, ไว้ใจผู้อื่น, สนใจหาประสบการณ์ใหม่ ๆ, สามารถแสดงความคิด และความรู้สึกได้เป็นอย่างดี, ให้ความร่วมมือ, เรียนรู้จาก ความผิดพลาด, รู้สึกเท่าเทียมกับผู้อื่น, เป็นต้น
	ยกตัวอย่างคุณลักษณะที่แสดงออกว่า คนนั้นมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง น้อยมาก	คำตอบที่เป็นไปได้: ไม่มีความสุขกับชีวิต, ไม่ไว้ใจผู้อื่น, กลัวประสบการณ์ใหม่ ๆ, ไม่สามารถแสดงความคิดเห็น หรือความรู้สึกได้เป็นอย่างดี, กลัวการทำงานร่วมกับผู้อื่น, จมอยู่กับความผิดพลาดจนกระทั่งกลายเป็นความรู้สึก เสียใจเป็นอย่างมาก, รู้สึกต่ำต้อยกว่าผู้อื่น, ตัดสินใจ โดยขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อื่นเป็นหลัก, เป็นต้น
3	เราจะแสดงออกถึงคุณค่าของเรา ต่อสังคม, ครอบครัว, เพื่อน ๆ, และ พระเจ้า ได้อย่างไร?	มีหลายคำตอบ

	เรารู้ได้อย่างไรว่า พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าเรา	คำตอบที่เป็นไปได้: พระเยซูคริสต์เห็นคุณค่าเด็ก ๆ และปรารถนาให้เด็ก ๆ เข้ามาหาพระองค์, พระเจ้าทรงริเริ่มการดีในชีวิตของเรา และพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จ, พระเจ้าทรงเรียกเราว่าเป็น 'บุตร' ของพระองค์, เราเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์ และพระกายนั้นต้องการให้เรามีส่วนร่วมด้วย, พระเจ้าทรงรักเราด้วยความรักนิรันดร์, เป็นต้น
4	เราทำอะไรได้บ้างจากบันทึกการเจริญเติบโต ที่แสดงออกให้เราเห็นว่าทารกที่ยังอยู่ในครรภ์นั้นมีชีวิตอยู่	อ้างอิงถึงบันทึกการเจริญเติบโตในบทที่ 4
	พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าทารกที่ยังไม่ได้เกิดมานั้น อย่างไร?	พระองค์ทรงสร้างเขา และทรงมีแผนการสำหรับแต่ละคน ตั้งแต่ออยู่ในครรภ์มารดา

การประเมินผล

ประเมินผลการเรียนรู้จากบทเรียนโดยใช้ตารางกิจกรรมด้านล่างนี้

ตารางที่ 2. กิจกรรมประเมินผลเชิงคุณภาพ

คำถามว่า	คำตอบ
เด็กได้แสดงออกว่ามีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง หรือ รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่ามากขึ้น ผ่านการแสดงความคิดเห็น, คำพูด, และการกระทำ หรือไม่?	
เด็กพูดถ้อยคำแง่บวกที่แสดงถึงคุณค่าในตนเอง กับผู้อื่น หรือไม่?	
เด็กแสดงออกถึงการเห็นคุณค่าชีวิตมนุษย์มากยิ่งขึ้น หรือไม่?	

ความคิดเห็นเพิ่มเติม:

บรรณานุกรม

- M. Allen et al., "The Limits of Viability," *New England Journal of Medicine*, Vol. 329, No. 22, p. 1597 (November 25, 1993) <http://savethebabies.blogspot.com/2007/08/fetal-development.html> (Accessed June 20, 2008)
- Stephen J. Cole, *Abortion and the Bible*, January 25, 2004, http://www.abortionfacts.com/bible/pastor_cole.asp (Accessed June 18, 2008)
- Marian Eberly, *Body Image: A Biblical Perspective*, Fall 2004, Vol 3, Issue 4, http://www.remudaranch.com/news/body_image_a_biblical_perspective/index.php (Accessed June 16, 2008).
- Joyce Meyer, *Who I Am in Christ*, June 19, 2008, <http://www.joycemeyer.org/NR/rdonlyres/46AA1300-F37A-41C5-963A-CB5FEAA07218/0/whoiam.pdf> (Accessed June 17, 2008)
- Ken Williams, PhD, *Building Self-Esteem Inventory*, 2000, <http://www.relationshipskills.com/articles/Self-Esteem%20Inventory.pdf> (Accessed June 12, 2008).
- Ken Williams, PhD, *Ten Areas of Self-esteem in the Scriptures*, 2000, <http://www.relationshipskills.com/articles/Self-Esteem%20Inventory.pdf> (Accessed June 12, 2008).